

Utopia

STUDENTAVISA I TROMSØ

• NR. 14 • 17. NOVEMBER 2004 • UKE 47 • 29. ÅRGANG

et gammelt
skrukkete ektepar
som står og ...
.HÆ...KYSSER!??
s. 6 UT

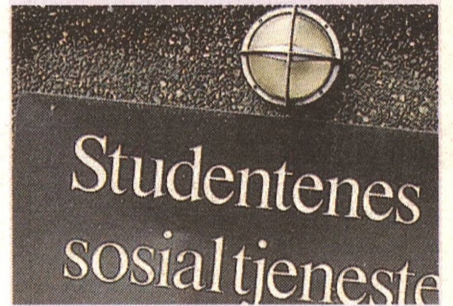
FEIL TITTELBRUK

Studentene på Høgskolen i Tromsø mener at den engelske tittelen høgskolen gir på ingeniørstudiene er misvisende og fører til at ingeniørstudenter fra andre høgskoler får konkurransefortrinn på arbeidsmarkedet.

s. 6

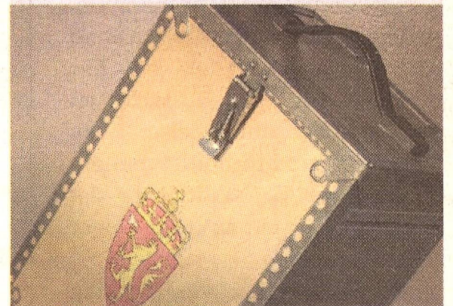
SKIFTER NAVN

Mange studenter har holdt seg unna Studentenes sosialtjeneste blant annet fordi navnet har virket stigmatiserende, hevder rådgivningssenteret. Nå endrer de navn for å trekke flere studenter.

s. 11

KRITISERER VALGSYSTEMET

Også på Høgskolen i Tromsø (HiTø) ble det nylig avvirket studentvalg. Som i fjor var valgdeltakelsen svært lav. Studenttingleder Esben Dybvik gir valgsystemet skylden for dette.

s. 7

STEMMER FRA UNIVERSITETET

2. november ble George W. Bush gjenvalgt som president av USA og sikret seg dermed fire nye år i Det hvite hus. I kjølvannet av valget sporet Utopia opp ti amerikanere ved Universitetet i Tromsø og høstet deres meninger. De var alt annet enn delte.

s. 8-9

Ny rapport

SLAKTER

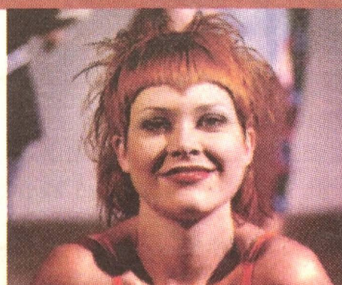
tilretteleggingen for funksjonshemmede ved UiTø

- ▣ Universitetet i Tromsø (UiTø) får hard medfart i en rykende fersk rapport Handikapforbundet har lagt fram. Rapporten slakter blant annet det nye Teorifagbygget.
- ▣ – Vi ble sjokkert over hvor lite hensyn det var blitt tatt både for orienteringshemmede, synshemmede og bevegelseshemmede, forteller leder i Norges Handikapforbund (HF) Nord-Norge Lizett Ulrika Skottestad.

s. 4-5

PÅ HENGENDE HÅRET
S. 10 & 11 UT

LEDER

ANSVARLIG REDAKTØR

redaktor@utropia.no

Siden ansvarlig redaktør er sykemeldt, er denne utgavens leder skrevet av kulturredaktør Bente Jensen

Vurderinger

Som musiker kan du ikke la terningkast, høye såvel som gode, gå deg til hodet. Som forfatter må du takle en bokanmelders kritiske penn og som journalist eller redaktør må du forholde deg til leserbrev, enten det er ris eller ros. Men skal forelesere finne seg i at forelesningene deres blir anmeldt i en studentavis?

Noen sier nei, deriblant foreleser på ex.fac, Bård A. Berg. Han mener denne anonyme spalten inviterer til studenters sjikanering av sine forelesere. Det var slik Berg opplevde anmeldelsen av hans forelesning som sto på trykk i forrige utgave av avisa. På side 12 i avisa foreslår han derfor at Utopia legger ned denne spalten.

Utopia, derimot, mener forelesere må, som offentlige personer, tåle at deres forelesninger blir vurdert. Dette betyr ikke at de skal tåle å bli sjikanert. Vi tar selvkritikk for at språket i forrige utgaves anmeldelse åpner for en negativ tolkning. Men når Berg nærmest tar det for gitt at studenter ønsker å henge ut sine forelesere, vil jeg gjøre en ting klart. Spalten har aldri vært ment som et angrep på enkeltpersoner. Den har heller ikke vært ment som en kvalitetssikring av forelesninger, ettersom den er skrevet i anmeldelsessjangeren og altså er av subjektiv karakter.

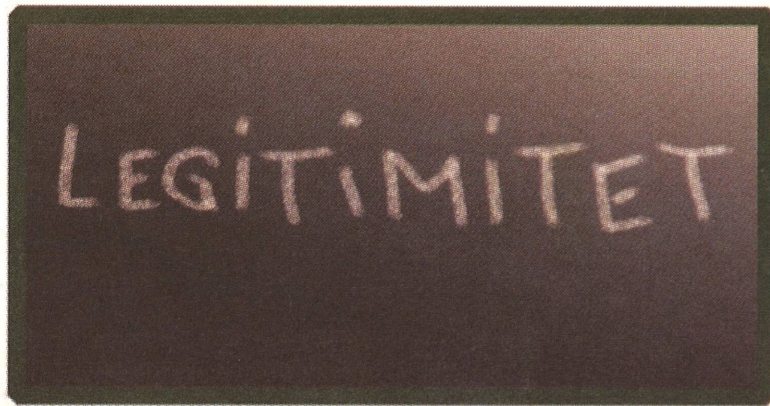
Det den er ment som er et forsøk på å bryte ned barrieren mellom student og foreleser og å sette fokus på hvordan forelesere formidler kunnskapen sin, sett fra en students synsvinkel.

Når anmelderen er anonym, er ikke dette fordi vedkommende ikke kan stå for det som blir skrevet, men for å sikre en uavhengig anmeldelse av forelesningen. I forholdet mellom en foreleser og student er det foreleseren har autoritet over studenten.

Men begge har sin hverdag på universitetet, et sted som på mange måter er skjermet fra resten av samfunnet. Her blander ikke offentligheten seg inn i hvordan de ansatte legger opp forelesningene sine. Forelesere er ikke vant til at arbeidet deres blir kommentert slik en artist, forfatter, en politikers eller en journalists arbeide blir analysert og anmeldt i aviser.

Men det er på tide at de ble det.

DEBATT

Illustrasjon Maia Graf

Vi vant valget – hva så?

FRODE HENRIKSEN,
SOSIALISTISK STUDENTLAG
(SSL)

Jeg hadde tenkt å begynne dette innlegget med en frase av typen "så var urnevalget over, og hverdagen vender sakte tilbake". Det er da det slår meg – urnevalget og utfallet av det synes ikke å ha kreert så mye som en flau bris i den kollektive studentbevisstheten ved UiTø. Med unntak av en håndfull studentpolitikere og nyhetshungrige journalister, virker det som den jevne student stiller seg mer eller mindre likegyldig til at det har vært valg.

Litt avhengig om man velger å telle alle registrerte studenter, eller bare dem med semesteradresse i Tromsø, fant mellom 8,3 og 11,4 prosent det bryet verdt å stemme. Uansett hvordan man ser på det, er det ikke veldig mange, og som det allerede har vært behørig kommentert i Utopia, er valgopplutningen (eller mangelen på sådan) en seriøs trussel mot studentdemokratiets legitimitet.

Positivt med lister

Med fare for å gjøre meg upopulær både i egne og andres rekker vil jeg

komme med en påstand. Den viktigste jobben for studentdemokratiet er verken å få etablert en Prix-butikk på campus, å kurse utenlandske studenter i norsk skikk og bruk, eller å få lokket flest mulig studentorganisasjoner inn på Driv. Den store utfordringen akkurat nå, er for studentdemokratiet å legitimere sin egen eksistens. Og det gjøres kun gjennom å få opp valgopplutningen.

Det har tidligere vært foreslått at å avskaffe de politiske listene vil bidra til å få opp opplutningen rundt studentdemokratiet. Argumentet bak dette er at de politiske listene har vært mer opptatt av å krangle seg i mellom enn å drive konstruktiv studentpolitikk. Om det virkelig er slik at studentpolitikken blir redusert til billige retoriske poenger, er det i og for seg forståelig at studentene ikke finner det bryet verdt å stemme.

Det er imidlertid en åpenbar mangel med denne argumentasjonen, opplutningen omkring valgene på fakultetsnivå er også katastrofalt lav. Slik jeg ser det er det ikke systemet som er problemet. Kanskje er det tvert i mot slik at de politiske listenes eksistens er positivt for studentdemokratiet,

fordi de bidrar til å tydeliggjøre ideologiske skillelinjene som faktisk eksisterer i synet på studentpolitikk.

Synliggjøring

Utfordringen frem mot valget til våren må være å få synliggjort arbeidet som gjøres i Studentstyret. Det kan eksempelvis gjøres gjennom at man som representant for studentstyrets arbeidsutvalg skriver en kommentar til hvert nummer av Utopia om arbeidet som gjøres i studentstyret. Et annet viktig satsningsområde må være at man jobber for å få studentrådene ut fra fakultetene mer synlige. Dette forutsetter en langt større grad av involvering fra studentstyrets arbeidsutvalg. Et lite steg i riktig retning ble tatt da Studentstyret tok initiativ til evaluering av fakultetsdemokratiet med tanke på å revitalisere det, men det er fortsatt et stykke å gå.

Vi i SSL vil med dette invitere andre politiske listene til å samarbeide om å jobbe for at det neste halvåret brukes til å styrke studentdemokratiets posisjon blant studentene. Det må på lang sikt også være positivt for rekrutteringen til våre egne organisasjoner.

Utopia
for 10 og 25 år siden

10 år siden

Techno: Burde være kjent for alle. Den nye generasjonens dansemusikk, rockens arvtager som samtidsuttrykk.

Ambient: Stemningsfull og melodios musikk, noe å lytte til for hjerte og hjerne. **Garage:** En mere groovy og jazzete variant av techno, med sterkt øket popularitet for tiden. **Jungle:** Ikke så ulik overstående avart, men som det fremgår av navnet (?) influert av rytmer og groove fra jamaicansk musikk. Det store i England i år.

Hentet fra saken – Tromsø techno 1994. En liten ordliste...

25 år siden

The Sex Pistols og det som etter hvert ble den såkalte punkrocken **reddet** og **utviklet** rocken i progressiv retning. Rocken var tilbake der den hører hjemme: På gata. I klubblokalet som en utrykksform for samfunnsopprør. Samtidig var punken forskjellig fra all tidligere rock. I motsetning til tidligere er sammenhengen mellom enkel og åpen musikk og politikk det sentrale i punken.

Hentet fra saken – Botemiddel mot mimring og nostalgi

Utopia er et organ for studentene i Tromsø. Avisa utgis med støtte over semesteravgifta.

Adresse:
Universitetet i Tromsø
Hovedgården
9037 Tromsø

Trykk:
Troms avistrykk
ISSN: 0806-9611

REDAKSJONEN

Ingvild Buhaug
Pernille Dehli
Christian Grevstad
Glenn Fagervik
Mikkel Berg
Erik Kaspartu

Linn Iril Hjelseth
Calle Manøver
Agnieszka Brzycka
Linda Wiechetek
Lisa Merethe Halvorsen
Clemet Askeheim

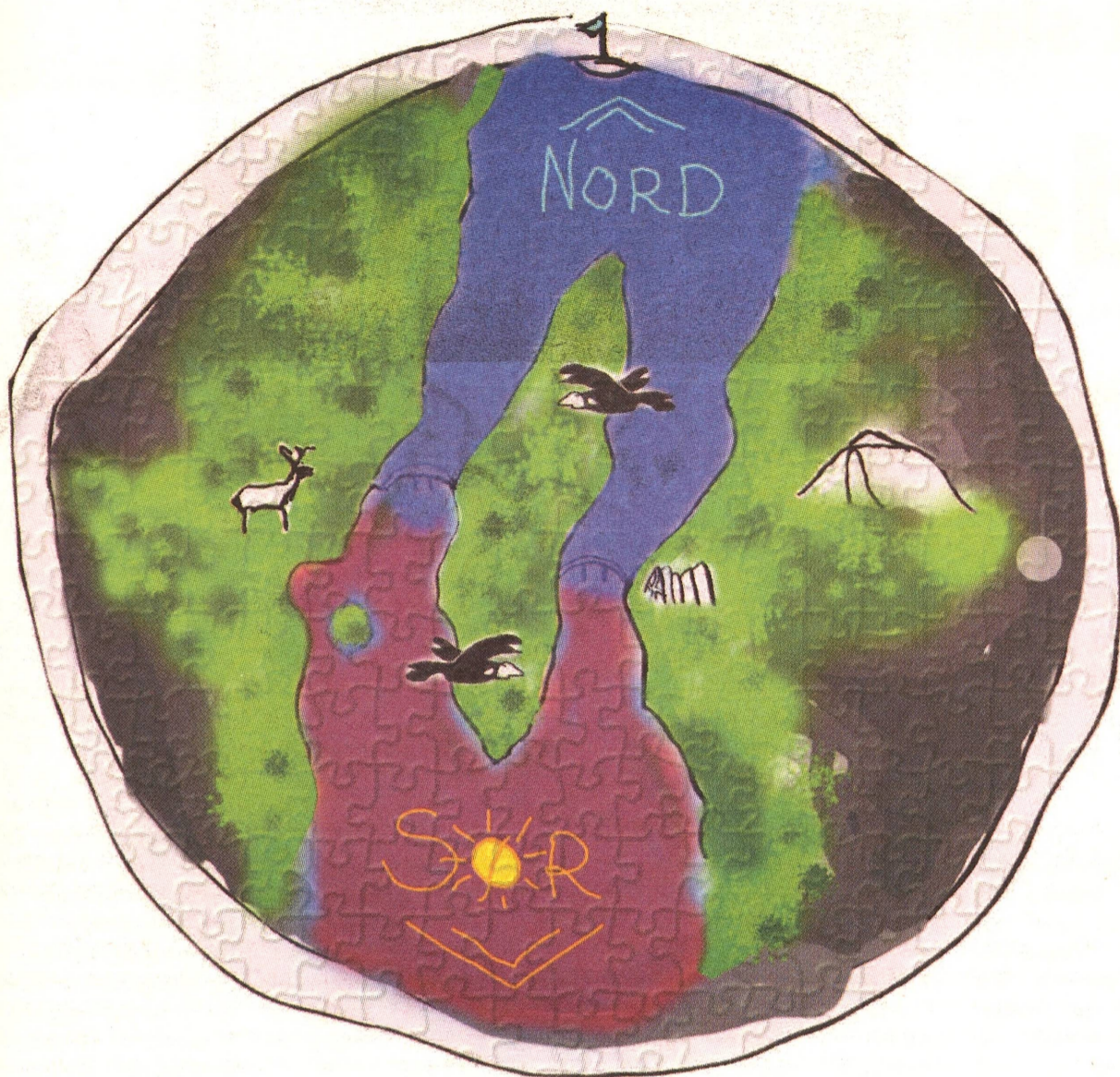
Eiliv Frich Flydal
Lene Heitmann Rasch
Therese-Merete Lindseth
Siw Hildebrand
Irene Dalene
Ragnhild Hageberg

Victoria Gonzales
Askild Gjerstad
Jan Erik Kristiansen
Frithjof Eide Fjeldstad
Anja Kristine Salo
Niels-Petter Johansen

3

Onsdag 17. november 2004

KOMMENTAR

Illustrasjon Maia Graff

NEWS IN BRIEF

MANY STUDENTS has kept away from the Students Social Service, and one of the reasons is believed to be the name, which has a stigmatising effect, claims the Social Service itself. They are about to change their name in order to attract more students to the council centre. The name considered is "The Advice Centre". – Our service aim at providing advice and help for students in different situations; everything from information/practical advice to help and conversations for those who find life difficult, says student adviser Elin Stenseth.

AT THE COLLEGE of Tromsø, has held their election recently. As last year, the participation was very low.

– The student election system is both oversized and unrealistic. If this is to be an actual election, there should be at least 60-70 candidates to choose from. We are to choose representatives for the college board, the department board and the student board. There is not enough interest to get that going, says student board leader at HiTø, Esben Dybvik.

THE STUDENTS of nautical studies at the College of Tromsø (HiTø) does not get any engineering title after completing their studies, even though the study is rated among one of the best of its kind in the country. The students claims this weaken their chances for getting the better jobs. – We have a much broader competence than other similar studies, and this should be reflected in our title, says Per-Arne Bjørkli, who proposes the title "Bachelor of Nautical Engineering" instead of the current "Bachelor of Nautical Science".

THE UNIVERSITY of Tromsø gets thumbs down in a fresh report from the Norwegian union of disabled people. Among other things, the new Teorifagsbygget does not get favour in the report. It determines that most of the buildings at the University is a disappointment when it comes to practical solutions for the disabled. – We were shocked by how few adjustments are installed for both movement disabled and orientation disabled, says leader of the union Lizett Ulrika Skottestad.

Tromsø, intet mer, intet mindre

FRITJHOF EIDE
FJELDSTAD

For det første: Tromsø har verdens nordligste både av ditt og datt. Om denne "privilegerte" geografiske beliggenheten automatisk er noe å rope hurra for, kan diskuteres. Det er uansett et kvalitetsmerke folk fra Tromsø og derom vet å benytte seg av når byen og landsdelen Nord-Norge skal settes på kartet. Dette forteller for øvrig "nada" om selve byen, men begrepet "verdens nordligste" har, til tross for dette, en tilsynelatende spektakulær innvirkning når tyskere og andre utenlandske ferieturister har pekt ut Norge som turistmål. Mange blir tilfredsstilt, men hva med de som kommer hit for en "verdens nordligste" opplevelse, og ikke får det de forventet seg?

Litt av skylden for denne skuffelsen kan nok legges på turistene selv. Kanskje ble de litt skuffet over at isbjørnene ikke travet gatelangs, som er et klassisk eksempel, eller at

midnattssola ikke delte seg og utstrålte ildrøde ballonger med krusifikser i midten, eller at nordlyset faktisk ikke gikk an å ta på likevel. Men uvitenhet eller ikke; slike inntrykk strømmer utrolig nok inn i turistenes hjerner når de hører noe så særskilt som "verdens nordligste".

Nordens Paris?

For det andre: "Tromsø, Nordens Paris". Dette er en sammenlikning jeg har fundert meget over. Jeg kikket litt nærmere på saken, og nå ser det ut til at det er en grov misforståelse å få klarhet i. La oss ta en tur til Frankrike, nærmere bestemt Paris.

I Paris er det flott. Det vet selv en som aldri har satt sin fot der. Gatene syder av sjel og historie, og annenhver forbigående bærer på små papirposer med frynser i kantene, med en baguette oppi, som så vidt skuer ut over det yrende folkelivet. Trekkspillmusikk, svære kjøpesentre og netter, små antikvitetsforetninger. Med

Eiffeltårnet som ruvende vokter kan du spasere rundt, for i Paris spaserer man, og føle deg som en naturlig del av en estetisk og folkelig trygghet. Hvis du forsvinner vil hele byen savne deg og holde begge armene åpne for et nytt besøk av akkurat deg.

Bjørnetjeneste

Turen går tilbake til Tromsø, og var jeg en franskmann ville jeg bli, mildt sagt, ille berørt av denne Parisparallellen som blir slengt rundt i verden. Om Tromsø er en fin, stygg, utadvendt eller kaldskuldret by får være opp til den enkelte å bedømme, men noe Paris finner man kun i Paris, og definitivt ikke under noen omstendighet i Tromsø. Den virkelige sannheten bak det pompøse uttrykket ligger i en ganske annen hylle enn hva uteliv, arkitektur og sosial oppførsel angår.

Tilbake på 17-1800 tallet, ja, lenge før min fars tid, hadde Tromsø hatt lang tradisjon med handel fra utlandet. Plutselig, på en

solrik dag, kom en engelsk journalist til byen. Han bemerket seg at kvinnene her iførte seg klesplagg, som stod i stil med den franske moten i Paris på den tiden, og POFF! Tromsø var blitt "Nordens Paris". Det er jo en herlig historie, men den vanlige nordmann og utlending assosierer derimot Paris med de overnevnte elementene vi møtte på vår lille reise. Ved å da markedsføre Tromsø, verdens nordligste universitetsby, og som har verdens nordligste bryggeri, på det forvrengte grunnlaget som da oppstår, vil jeg hevde at byen gjør seg selv en kraftig bjørnetjeneste. Hva med å finne Tromsø bys egen identitet og rette spotlighten litt mer i den retningen? Hva karakteriserer Tromsøs indre sjel? Og kan den, eller de, som står for den - etter min mening - horrible byplanleggingen vennligst tre frem? Fra nå av bør Tromsø være Tromsø og la Paris være Paris. Beliggenheten kan dra dit den vil.

Fersk rapport slakter UiTø:

En hinderløype for funksjonshemmede

Universitetet i Tromsø (UiTø) får hard medfart i en rykende fersk rapport Norges Handikapforbund har lagt fram. Rapporten slakter blant annet det nye Teorifagbygget.

DIMA EMELINOV

– Vi ble sjokkert over hvor lite hensyn det var blitt tatt både til orienteringshemmede, synshemmede og bevegelsehemmede, forteller leder i Norges Handikapforbund (NHF), avdeling Nord-Norge, Lizett Ulrika Skottestad.

Rapporten som er skrevet på bakgrunn av en omfattende inspeksjon av Universitetet i Tromsø (UiTø) 10. november avdekker ifølge NHF svært kritikkverdige forhold.

– Farlig bygg

Den slår fast at bortimot alle av Universitetets bygg skuffer hva tilrettelegging

for funksjonshemmede angår. Kritisk søkelys blir kastet også på det nye Teorifagbygget. Rapporten karakteriserer det som "lite framkommelig" og "farlig" for funksjonshemmede, og kritiserer følgende:

- **Usammenhengende gelender langs trappene**
- **Dørpumper mangler flere steder**
- **Glatt, slipt marmorsteingulv i hele bygget**
- **Heisene mangler blindeskrift**
- **Generell mangel på såkalte "ledeveier" for svaksynte**

– Det er lovpålagt at nye bygg skal være tilrettelagt for

funksjonshemmede. At man bruker 800 millioner på å føre opp et bygg og klarer å overse så viktige behov er høyst kritikkverdige, sier Skottestad til Utopia.

Verst er det for synshemmede, som er avhengige av ledeveier og kontrastfarger for å finne fram. Dette mangler bygget fullstendig.

– Her skulle Blindeforbundet vært mer på banen, fastslår Skottestad.

Mangler-dørpumper

I tillegg til Teorifagbygget, høster en rekke andre bygninger kritikk. Også Norges Fiskerihøgskole (NFH) og Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet (Mat.nat.) er dårlig tilrettelagt for funksjonshemmede, hevder rapporten. Mens NFH får gjennomgå for mangel av gelender langs brygga ved inngangspartiet og trappa på innsiden, får Mat.nat. kritikk for tunge dører uten pumper og døråpnere. Dette kan gjøre hverdagen problematisk for

rullestolbrukere.

Stor spenning var det også knyttet til hvordan uteområdet var tilrettelagt. Rapporten kategoriserer denne delen av universitetsområdet som "håpløs".

Ifølge veiledning til teknisk forskrift skal det være horisontalt hvileplan for hver 0,6 meter stigning, slik at en rullestolbruker kan få hvile. Stigningen som starter ved gangfeltet på hjørnet av UB og stopper like før hovedinngangen til SV-fakultetet, har imidlertid en stigning på 2 meter uten mulighet for hvile.

– Denne bakken er uoverkommelig for rullestolbrukere, det er alt for høy stigning i forhold til lengde uten utflatninger for hvile. Universitetet er som en hinderløype for funksjonshemmede, konkluderer Skottestad.

Isfri forbindelse

Plandirektør Unni Grøneng, ansvarlig for oppføringen

av Teorifagbygget, stiller seg delvis uforstående til kritikken. Ifølge henne har flere utbedringer blitt gjort allerede.

– Under byggingen av Teorifagbygget hadde vi en spesialkonsulent fra NHF med i arbeidet. Vi fikk også hjelp av en rullestolbruker som var student her ved UiTø. Hun erfarte at den største hindringen på universitetsområdet var utendørsforholdene om vinteren, og særlig det å komme seg fra parkeringsplassen til bygningen. Derfor ble isfri forbindelse mellom husene prioritert, sier Grøneng.

– Når det gjelder marmorgulvet, så har vi har tatt i bruk et vaskemiddel som reduserer friksjonen til det minimale, sier hun.

Ifølge Grøneng skal det også være installert blindeskrift i flere av heisene i Teorifagbygget.

Dette kritiserer Norges handicapforbund

MANGLER KANT: Her er det ingenting som forteller svaksynte at de er på en vei.

GELENDER: Her er gelendrene usammenhengende.

GLATT GULV: Dette marmorgulvet er svært glatt.

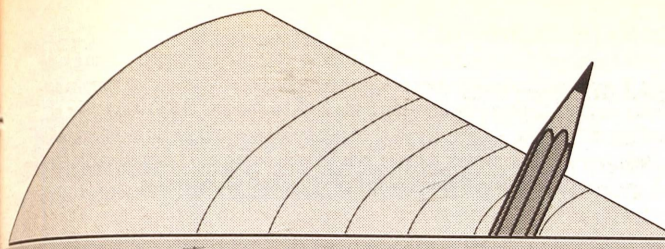
REDAKSJONSMØTER:

Onsdag 17/11 kl 2000 på driv

Mandag 22/11 kl 1615 på desken i Breiviklia

5

Onsdag 17. november 2004

Etterlyser bedre markering

DIMA EMELAINOV

Svaksynte Eivind Rafaelsen (21) mener inngangsdørene og trappene på Det samfunnsvitenskapelige fakultet, hvor han selv studerer, burde ha vært markert bedre. Helt siden studiestart har han fått hjelp og veiledning fra universitetsansatte, sine medstudenter samt førerhunden Sallie.

Nå - flere måneder ut i sitt første semester ved i UiTø - mener regionsvitenskapstudenten at det meste i hverdagen fungerer som det skal. Likevel savner Rafaelsen en klar markering av hvor trappene begynner og slutter i bygget hvor han selv holder til, slik at han trygt kan forflytte seg fra etasje til etasje.

Ellers skulle han gjerne ha sett at inngangsdørene på SV-fak og Universitetsbiblioteket ble mer synlige.

- Glassveggene er svært forvirrende, og uten trening er det vanskelig å finne fram til inngangsdøra. Disse burde ha vært markert bedre, for eksempel med godt synlige stolper. Slik situasjonen er nå blir til og med hunden min forvirret, forteller Rafaelsen til Utopia før han rusler av sted med førerhunden.

VIL HA BEDRE MARKERING: Eivind Rafaelsen (21) er stort sett fornøyd med tilretteleggingen ved UiTø. Likevel mener han at både trappene og inngangsdørene burde ha vært markert bedre.

Foto ESPEN SANDBERG

MANGLER LEDEVEI: Såkalte ledeveier, striper som forteller svaksynte i hvilken retning en gang går, finnes ikke i det nye Teorifagbygget.

TUNG DØR: Denne døra er svært tung og mangler døråpner på innsiden.

Foto ESPEN SANDBERG

BRATT BAKKE: Denne bakken har ingen utflatninger med mulighet for hvile for rullestolbrukere.

Sosialistene vant valget i Bergen

Med 28,9 prosent av stemmene ble Radikal liste, eller Sosialistisk Venstreparti ved UiB, den store vinneren i årets studentrådsvalg ved Universitetet. Det er første gangen raddisene stiller til valg og de sørger for at neste års studentpolitikk vil bli dominert av venstresiden. Den andre nye lista, Miljølista, får med 7,3 prosent av stemmene, også være med i neste års Studentråd. Sigrd Melhuus, listetopp for de radikale, er veldig fornøyd med resultatet. Og overrasket. – Jeg var usikker før valget. I og med at vi var en helt ny liste så var det vanskelig å forutse hvordan det skulle gå, sier hun til Studvest.

Kutt i fredsarbeid

En rekke fredsorganisasjoner tilknyttet UiO fortviler etter at Regjeringen foreslo å kutte støtten til opplysningsarbeid for fred. I regjeringens forslag til statsbudsjett foreslås det å minske posten «Opplysningsarbeid for fred» fra 2,35 millioner til 850 000 kroner, et kutt på hele 64 prosent. – Dette vil føre til en betydelig vanskeliggjøring av fredsarbeidet. Grasrotaktivismen vil bli hardest rammet, sier Thomas Tallaksen i arbeidsutvalget Blindern-lokallet til organisasjonen Folkereising mot krig (FMK) til Universitas.

Raser mot avvikling av ingeniørtittel

Vi har et bredere nedslagsfelt og kan ta mange stillinger uten ekstra skolering. Vi vil naturligvis at dette skal komme frem på vitnemålet

tillitsvalgt Per-Arne Bjørkli

Nautikkstudentene ved Høgskolen i Tromsø får ingen ingeniørtittel etter endte studier, selv om studiet er blant de beste i landet av sitt slag. Studentene mener dette svekker deres sjanser på arbeidsmarkedet.

ANDREAS MYRVOLD

– Vi vil ha en enhetlig benevnelse for ingeniørene i Tromsø. Det fins helt sikkert noen retningslinjer for dette, og det er det vi nå vil finne ut av, sier tillitsvalgt for studentene på studiets 3. år, Per-Arne Bjørkli. Ifølge ham var avdelingsledelsen ikke interessert i å gjøre noe med det. Nå tar studentene saken i egne hender.

I dag vil de uteksaminerte nautikkstudentene på Høgskolen bli tildelt en grad som kalles "Bachelor of Nautical Science", og det er dette som er stridens kjerne. Bjørkli og hans medstudenter ønsker at ordvalget i graden byttes ut slik at det bedre kommer frem at studentene har høy kompetanse.

– Vi har et bredere nedslagsfelt og kan ta mange stillinger uten ekstra skolering. Vi vil naturligvis at dette skal komme frem på vitnemålet.

Høyt nivå

Ifølge Bjørkli falt ingeniør-

tittelen bort i forbindelse med kvalitetsreformen. Han synes det er frustrerende fordi det svekker studentenes sjanse når de skal søke jobb.

– Enkelte utlyste stillinger er titulert "ingeniør", og man kommer dermed bakerst i søkerkøen hvis man har et vitnemål uten denne tittelen, forklarer Bjørkli.

Han mener også at HiTø har kanskje det beste tilbudet når det gjelder ingeniørfag på høgskolenivå, nesten sammenlignbart med NTNU. Derfor blir det feil at ingeniørtittelen, som indikerer høy kompetanse, faller bort.

– Det som skiller oss fra de andre nautiske høgskolestudiene er at vi går mer i dybden på enkelte fag, og da særlig skipsteknikk. Det er et hardere studium, og det eneste som kvalifiserer til å søke på Euro-engineer, sier Bjørkli.

Utbredt

De foreslår derfor at høgskolen tar tilbake ingeniørtittelen i graden, slik at den på engelsk

INGENIØRTITTEL: Nautikkstudentene ved HiTø vil ha tilbake ingeniørtittelen som forsvant ved innføringen av kvalitetsreformen.

Foto ESPEN SANDBERG

blir hetende "Bachelor of Nautical Engineering". I et brev til Høgskolen i Tromsø skriver han at dette ikke bare gjelder nautikkstudenter, men alle som er uteksaminert fra avdeling for ingeniørfag ved HiTø. Det vil si at dette også gjelder data-, automasjon-, prosess- og gassteknologi

fagene, og at det har en tilbakevirkende kraft.

– Så langt har vi ikke fått tilbakemelding fra avdelingsledelsen, men dette bør ikke være et problem når vi får forklart hva problemet går ut på. Egentlig vil vi ikke lage noen stor sak av dette, men kommer til å gå så langt

som nødvendig for å få dette igjennom, sier han til Utropia.

Da Utropia mandag ettermiddag prøvde å komme i kontakt med HiTø, fikk vi ikke tak i noen av lederne på den omtalte avdelingen.

Etterlyser høyere samisk utdanning

Leder i Samisk studentforening i Tromsø, Lisa Jensen Jåma, etterlyser et utdanningstilbud i sørsamisk på universitets- og høgskolenivå. Hun mener Universitetet i Tromsø må ta sin del av ansvaret.

DIMA EMELIANOV

Ifølge Jåma er dette særdeles viktig for det sørsamiske språkets overlevelses- og

utviklingsmuligheter. Jåma og Samisk studentforening i Tromsø (SSSR) mener at Universitetet i Tromsø, Samisk Høgskole og Høgskolen i

VIL HA SAMISKUNDERVISNING: Leder i SSSR Lisa Jensen Jåma.

Nord-Trøndelag må være sitt ansvar bevisst når det gjelder undervisning i sørsamisk språk.

I Stortingsmelding nr. 34, om høyere samisk utdanning, er ovennevnte institusjoner pålagt ansvar for sørsamisk, påpeker SSSR.

– I dag finnes det ikke et tilbud i Norge som gir undervisning i sørsamisk på høgskole- og universitetsnivå. Dette er særdeles alvorlig med

tanke på den situasjonen der sørsamiske språket er i. For at sørsamisk skal kunne overleve og utvikles er det viktig å

høgskoler og universiteter tar situasjonen på alvor, understreker Jensen Jåma.

Nå krever hun at det blir gitt tilbud i sørsamisk på nybegynner- og viderekommernivå ved Universitetet i Tromsø, Samisk Høgskole og Høgskolen i Nord-Trøndelag.

Gutter frykter Klamydiatest

Svært mange flere jenter enn gutter testet seg i fjor for kjønnsykdommer gjennom Helsestjenesten ved Universitetet i Oslo (UiO). Så langt i år er det tatt 2153 klamydiatester blant studentene på Universitetet i Oslo. Bare en liten del av disse var tester av menn. Tidligere måtte guttene ta såkalte penselprøver, som kunne være nokså smertefulle. Det førte til at det ble tatt færre prøver av friske menn og at sikkert flere gruet seg for å ta denne testen, sier Avdelingslege ved Olafiklinikken, Harald Moi, til Universitas.

Sprøyterom rives

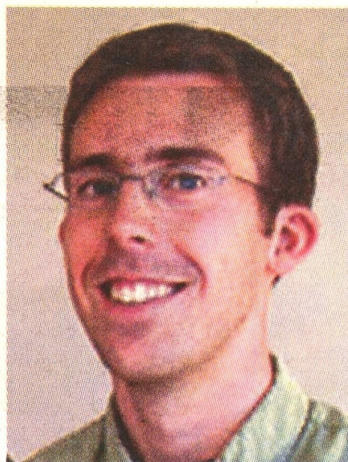
Studentsenteret i Bergen blir ikke berre brukt av studentar og fagfolk. Òg dei narkomane som held til i Nygårdsparken besøkjer senteret for å søkje ly, eller for å sette skota inne på toaletta. I følgje eigedomsavdelinga ved Universitetet i Bergen kastar vektarane ut mellom fire og sju narkomane kvar dag, og problemet er aukande. Når Studentsenteret blir rive må dei narkomane finne ein annan stad å sette sprøyte sine. – Dei narkomane kjem nok til å prøve seg på mange av dei andre bygga til Universitetet, som Realfagbygget eller SV-bygget, seier bygningssjef i Eigedomsavdelinga, Tore Andersen til Studvest.

7

Onsdag 17. november 2004

Studenttingleder kritiserer valgsystemet

Også på Høgskolen i Tromsø (HiTø) ble det nylig avvirket studentvalg. Som i fjor var valgdeltakelsen svært lav. – Vi har et overdimensjonert og lite hensiktsmessig valgsystem, mener studenttingsleder Esben Dybvik.

STUDENTTINGLEDER:
Esben Dybvik.

DIMA EMELIANOV

Dette sier han til Høgskolens presse- og informasjonstjeneste.

– Studentvalgssystemet er både overdimensjonert og urealistisk. Skal dette være et

reelt valg mellom kandidater måtte man kunne velge mellom 60-70 kandidater. Det skal nemlig velges representanter både til høgskolestyret, avdelingsstyret og student-

tinget. Det er helt urealistisk å få til så mange i dagens situasjon blant studentene. Det er ikke engasjement nok til det, sier studenttingleder Dybvik.

Classfronter

– Man skal være glad for alle kandidater som stiller, men det blir ikke noe virkelig valg, for omtrent alle som stiller blir valgt inn. Det er omtrent bare til høgskolestyret at det har vært konkurranse, fordi her konkurrerer avdelingene med hverandre, sier han til Høgskolens presse- og informasjonstjeneste.

– For å få et valgsystem som er mer i tråd med engasjementet blant studentene, har studenttinget forelått en

forenkling av valget slik at det blir bare ett valg, nemlig til studenttinget. Studenttinget velger så de studentene som skal sitte i høgskolestyret og avdelingsstyrene. Dermed får man fokus ett sted, det tror jeg er viktig i studentenes travle hverdag. Forslaget vårt er nå inne til vurdering i høgskoleledelsen.

Etter ønske fra studenttillitsvalgte ble valget i år avvirket over Classfronter. Det har bare ført til litt bedre valgdeltakelse. I år stemte 6,2 prosent av studentene ved valget, noe som er en forbedring på 0,2 prosentpoeng sammenlignet med i fjor, men Dybvik er ikke skuffet.

Individualisme

– Vårt hovedpoeng med å bruke Classfronter er at veldig mye studentrelevante ting skal skje gjennom dette systemet. Det er både lett og praktisk å telle stemmer når folk stemmer via PC-en sin.

Dybvik forklarer den lave valgdeltakelsen med den sterke individualiseringen som har preget samfunnet den siste tiden.

– Færre ønsker å jobbe for fellesskapet. Studentene har en grei studiesituasjon. Når de ikke møtet noen motgang i det daglige, engasjerer de seg ikke. Sånn sett er studentene lik resten av befolkningen, sier studenttingsleder Dybvik.

Universitetet refser Studentsamfunnet: bryter røykeloven – igjen

Røyking inne i Administrasjonsbygget resulterte nylig i falsk brannalarm og unødvendig utrykning av brannmannskap. Det er ikke første gang Studentsamfunnet bryter røykeloven. Nå risikerer de kraftig bot

DIMA EMELIANOV

Dette kommer fram av et brev Universitetet har sendt til Studentsamfunnet.

Lørdag 2. oktober ble det utløst unødig brannalarm i Samfunnets lokaler i universitetets administrasjonsbygg, bedre kjent som Hovedgården. Ved utløst brannalarm går det

direktevarsling til brannsjefens vaktentral. Unødig brannalarm 2. oktober medførte aktivering av brannvesenets innsatspersonell som ankom stedet.

Risikerer bot

– Det gjøres oppmerksom på at unødig utrykning bidrar til å svekke Tromsø kommunenes brannberedskap. Brannsjefen praktiserer å gebyrlegge virksomhet hvor det er gjentakende utrykning som følge av unødige brannalarmer. Gebyr per dato er kr 4.500, skriver teknisk direktør Kathrine Julin Pettersen i brevet.

Hun på peker at Universitetet i Tromsø ser meget alvorlig på at virksomhet i tilknytning til Bodegaen bidrar til å svekke Tromsø kommunenes brannberedskap.

– Så fremt Universitetet mottar gebyr som følge

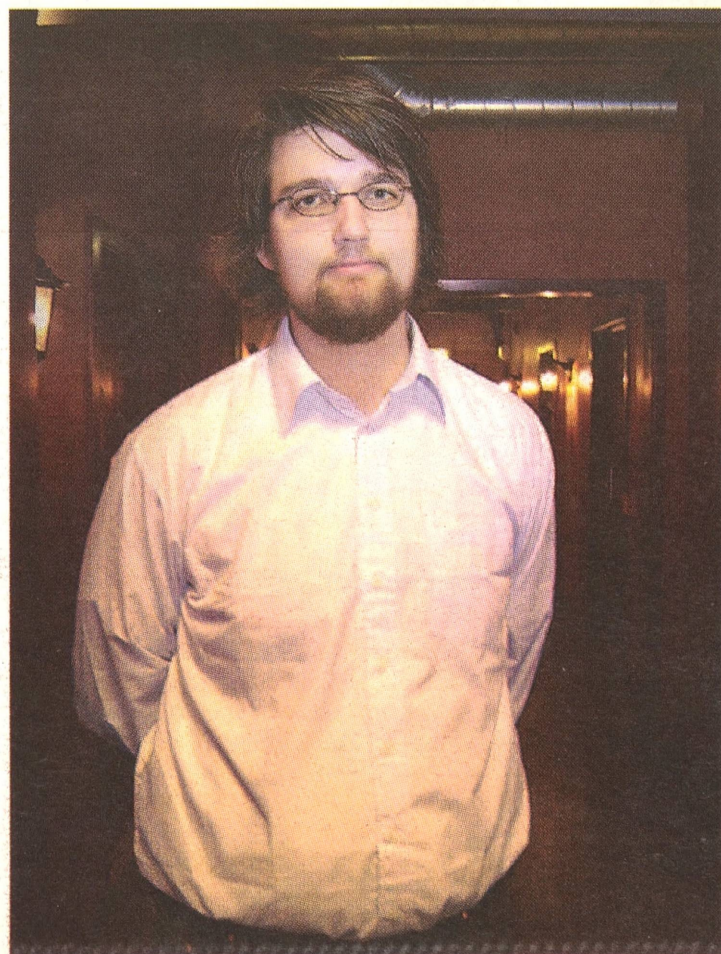
av henvendelsen, vil dette bli innkrevd fra Studentsamfunnet, legger hun til.

Tar det seriøst

Studentsamfunnet er tilskrevet om røykeforbudet senest i brev datert 31.12.2003; Den gang ble Bodegaen midlertidig stengt som overtredelse av røykeforbudet.

President i Studentsamfunnet Kjetil Karstad, tar advarslene alvorlig.

– Min reaksjon på dette er at medlemsgruppene skal være og er informert om reglementet. Dermed er det deres eget ansvar. Samfunnets ledelse tar reglene seriøst, men enkelte medlemmer har vanskeligheter med å innrette seg etter regelverket. Noen av medlemsgruppene har forsøkt å forhindre røyking inne ved å henge opp "røyking forbudt"-skilt, kommenterer Karstad.

Revolusjonerende teknologi prøves ut i Horten

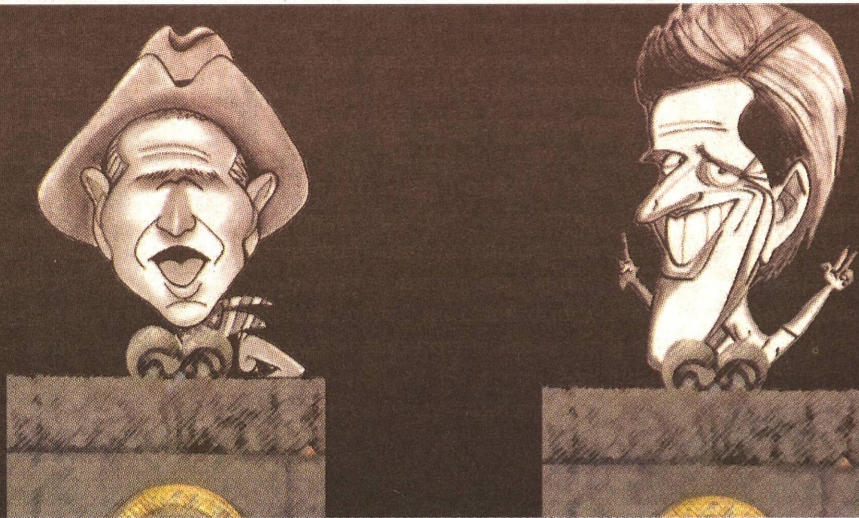
Et studentprosjekt ved Høgskolen i Vestfold, basert på ideer fra en oppfinner i distriktet, kan resultere i en revolusjonering av skipsfarten. Det dreier seg om intet mindre enn en helt ny framdriftsmetode for skip. Teknologien er tidligere testet ut i mindre målestokk, men tas nå et skritt videre. En privat investor har stilt 1.5 mill kroner til prosjektet, og det er søkt forskningsrådet om et beløp på 90.000 kroner. Totalbudsjettet er på 5.4 mill. kroner. – Dette er nå i ferd med å bli ett av de virkelig store HVE-prosjektene, sier førstelektor Knut Gråthen på høgskolen til HVE-nytt.

Ny kulturenhet

Ola Lund Renolen er mannen som skal lede Trondheims nye kulturenhet. Kommunen har samlet alle kulturenhetene i de forskjellige bydelene i Dronningens gate 1 B, som et ledd i ny og sterkere kultursatsing. Det skal bli et bedre tilbud, kompetanseheving for de ansatte i kulturenheten og mer kultur for pengene. – Man var misfornøyd med strukturen slik den var før, men nå er planen å samlokalisere kulturtilbudene som ligger spredt rundt i bydelene, slik at kompetansen samles og utnyttes bedre, sier han til Under Dusken.

Jeg glad for at det var et ryddig valg uten fusk, og at resultatet var såpass klart.

Judith Perry, Texas

2. november ble George W. Bush gjenvalgt som president av USA og sikret seg dermed fire nye år i Det hvite hus. I kjølvannet av valget sporet Utopia opp ti amerikanere ved Universitetet i Tromsø og høstet deres meninger. De var alt annet enn de

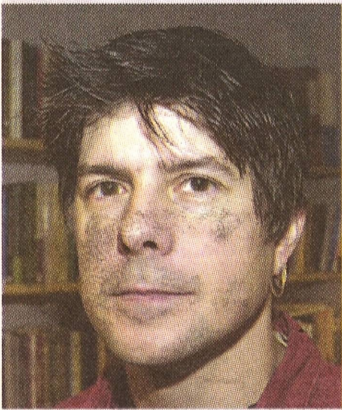
Fire nye år med Bush

A. Hvem stemte du på?

B. Hva tror du fire nye år med Bush vil bety for USA?

C. Er du overrasket over valgresultatet?

LENE HEITMANN RASCH /
VICTORIA GONZALEZ

Peter Svenonius (39),
California
Ansatt, Hum.fak.
(Lingvistikk)

A: Kerry

B: Jeg tror vi vil få se mye mer av det vi har sett til nå, i tiden fremover. Utenrikspolitikken oppmuntrer til invadering av oljerike land. I den sammenheng er også Norge et interessant mål. Det var ingen kobling mellom 11. september og Irak, så man vet aldri!

C: Nei, jeg ble ikke overrasket over resultatet.

Charis Gullickson (24),
Alaska
Student, Kunstvitenskap

A: Kerry, fordi jeg tror han kan forandre ting.

B: Det er fire punkter jeg bekymrer meg for vil bli verre under Bush' ledelse; Bush er imot homofile ekteskap, Bush er for å forby abort i hele USA, Bush er for å lete etter olje i Arctic National Wildlife Refuge (ANWR) og Bush handler internasjonale affærer dårlig.

C: Jeg er litt overrasket over resultatene, for jeg forventet ikke at amerikanerne ville stemme på Bush. De fleste jeg har snakket med, har stemt på Kerry.

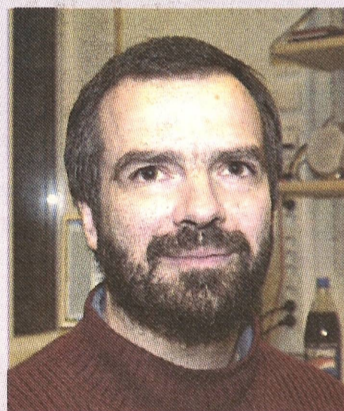

Jane Kroger (57), Florida
Ansatt, SV-fak (Psykologi)

A: Kerry

B: Jeg tør nesten ikke tenke på det, og er veldig redd. Jeg tror ikke folk forandrer seg, og Bush er utrolig naiv når det gjelder internasjonal politikk. Colin Powell, som har hatt en modererende effekt på han, forsvinner kanskje nå. Jeg holder pusten nå for at det skal gå bra.

C: Jeg hadde håpet at det var nok sinne blant folk til at de ville stemme frem Kerry. Selv om det kanskje var usannsynlig at Kerry ville bli president midt i denne krigen. Men folk får for lite informasjon gjennom media, de vet ikke nok.

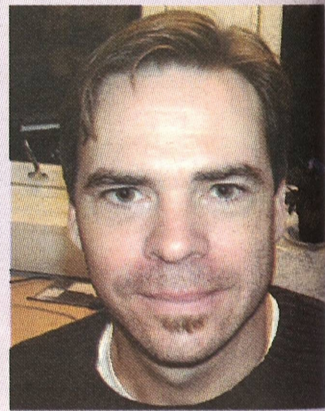

David Silvera (42), Ohio
Ansatt, SV-fak (Psykologi)

A: Kerry

B: Vi vet jo hvordan Bush er. Vi vet jo at han vil gjøre hva han vil, uten hensyn til våre allierte. Jeg tror ikke vi vil få de store forandringene. Han har jo vært leder i fire år, og vist oss hvordan han jobber. Han påstår stadig vekk at han ikke har gjort noe galt. Så han vil konsultere sine allierte, og gjøre som han vil. Vi vil ikke få et velferdssamfunn. Han vil nok prioritere næringslivet økonomisk, og regne med at pengene vil fordele seg derfra. Kanskje litt mer nå, siden det er flere republikanere i Kongressen i dag.

C: Nei, jeg har visst hele tiden at han kom til å vinne. Han har ledet meningsmålingene hele veien.

Bruce Moren (38), Maryland
Ansatt, Hum.fak.
(Lingvistikk)

A: Kerry.

B: Jeg er faktisk litt redd, og det er av mange grunner. Fra et internasjonalt perspektiv er jeg redd for at Bush-administrasjonen vil irritere på seg omverdenen og det vil bare gjøre verden til et mer usikkert sted, i stedet for det motsatte. Og fra et innenrikspolitisk ståsted er jeg bekymret for den moralske tilnærmingen til politikken. Da tenker jeg spesielt på homofiles rettigheter. De prøvde å forby homofile ekteskap gjennom Grunnloven, og det er utrolig at de forsøker å diskriminere gjennom Grunnloven på denne måten. Sosiale saker vil nok også bli satt tilbake i den kommende perioden.

C: Jeg hadde forventet resultatet, og skjønnte at det kom til å bli tett mellom dem. Det amerikanske folket ville bli blendet av snakket om å holde USA sterkt, høyne moralen osv. Amerikanere flest har ikke et globalt perspektiv, og skjønner ikke helt hvordan andre mennesker tenker.

Merknad: Utopia prøvde å finne republikanere ved UiTø. Vi prøvde virkelig hardt, men vi fant ingen.

Foto VICTORIA GONZALEZ / JAN-ERIK KRISTIANSEN

Studenttingsvalg i Trondheim

10,1 prosent av NTNU-studentene brukte røysteretten ved årets studenttingsvalg. Oppslutninga er 6,4% prosentpoeng lågare enn fjoråret. Balas er likevel ikkje allfor skuffa over veldeltakinga. Deltakinga varierte stort mellom fakulteta. 17,3 % røysta ved NT-fakultetet, medan talet var 5,2 % for HF-fakultetet. – Det har vore mykje vanskelegare å profilere studenttingsvalet i år enn i fjor. Grunnen er at i fjor var val av studentrepresentantar til styret samstundes, seier Sindre Balas i valstyret til Under Dusken.

Fem millioner til UiS

Universitetsfondet for Rogaland gir fem millioner kroner til lanseringen av Universitetet i Stavanger (UiS). –Jeg vil gratulere alle på Universitetet i Stavanger. Dere har endret nasjonal politikk og vist at det umulige er mulig. Universitetet vil bety mye for oss alle. Det vil skape muligheter for regionens ungdom, gjør det lettere å dra gode fagfolk og studenter til regionen og gi nye muligheter for internasjonalt samarbeid. Næringslivet, som så entusiastisk har støttet planene, vil også få bedre tilgang på arbeidskraft, sier Stavanger-ordfører og leder av Universitetsfondet, Leif Johan Sevland til HIS-nytt.

9

Onsdag 17. november 2004

Amerikanere flest har ikke et globalt perspektiv, og skjønner ikke helt hvordan andre mennesker tenker.

Bruce Moren, Maryland

Himmel eller helvete?

Karen Calhoun (30), California
Student, Indigenous Studies

A: Jeg fikk ikke stemt. Jeg søkte om et forhåndsstemmekortet, men som så mange andre amerikanere som lever i utlandet, mottok jeg det aldri. Jeg vet at valgkontorene mangler penger, men det er likevel uakseptabelt. Jeg ville ha stemt på De Grønne, fordi jeg synes det er på tide at USA beveger seg mot et flerpartisamfunn.

B: Fire nye år betyr mer falskhet. Absolutt unødvendige og meningsløse dødsfall i Irak, forårsaket av den samme administrasjonen som kaller seg pro-liv. Jeg er også bekymret for hvordan Bush-administrasjonen har rykket oss så mange skritt bakover i utenrikspolitikken. Jeg frykter at dette vil bli verre.

C: Ja, jeg er overrasket over resultatet. Hvordan kunne så mange mennesker stemme på en mann som involverte oss i en såpass kostbar krig, både i menneskelig og økonomisk forstand, og som attpåtil var basert på en løgn?! Jeg er dypt sjokkert og overrasket over at folk ikke ville ha en forandring på bakgrunn av krigen og budsjettet.

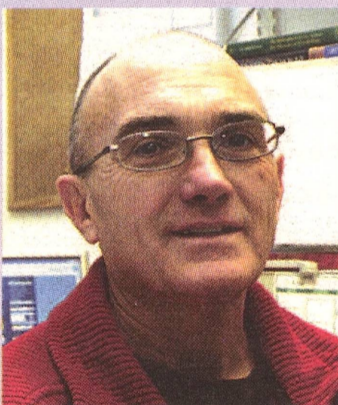

Laura Castor (47), Minnesota
Ansatt, Hum.fak. (Engelsk)

A: Kerry

B: Jeg er fortvilt og bekymret. Dette valget rammer mange folk personlig, som tror at det kan komme en forandring. Halvparten av amerikanerne er oppbrakt over Bush' innenrikspolitikk, og hvordan den påvirker kvinner, fattige og helsesaker. Mange liker ikke retningen USA tar i disse sakene. Det er bekymringsfullt at han nå får utpeke blant annet dommere, som vil påvirke USA i lang tid fremover. Regjeringen får stadig mer makt, og hvis man kritiserer Bush-administrasjonen, kan man bli sett på som en upatriotisk sviker. Men folk ser at en prosess er i gang, og man kan ikke gi opp.

C: Det var jo et rekordstort oppmøte til dette valget, og mange føler seg ikke lenger så apatiske. Det viste seg at Kerry ikke var svaret denne gangen. Han tok kanskje ikke så klare standpunkter som han burde, som for eksempel mot krigen.

Floyd Rudmin (58), New York
Ansatt, SV-fak (Psykologi)

A: Ralph Nader

B: Jeg tror det vil bli en katastrofe. Han har allerede ødelagt USD, og det vil bare bli verre. Mange spår at dollaren vil krasje ned til 80 prosent av den nåværende verdien, og det vil bli krise for store deler av verden, også for Norge. Og når det gjelder krigen i Irak, så kan de verken vinne den eller trekke seg ut. Det er bare et endeløst kaos. Dess mer de ødelegger byer og torturerer folk, dess færre allierte får de. Så jeg tror USA kommer til å få et sjokk. En positiv konsekvens av dette, er at om USA går konkurs, slutter de i hvert fall å krige. Krig er et "luksusgode", som man trenger penger for å gjennomføre.

C: Nei, jeg trodde at Bush kom til å vinne.

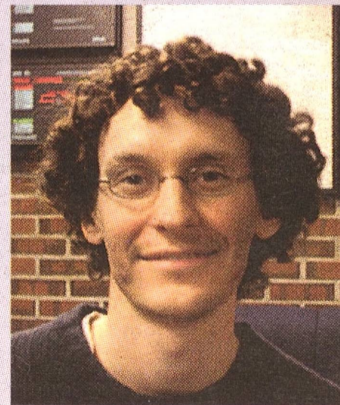

Judith Perry (55), Texas
Ansatt, SV-fak (Psykologi)

A: Kerry

B: Jeg tror vi vil få se mer av det samme fremover. Tviler på at han vil forandre på politikken sin. Jeg liker han ikke, men han er tross alt valgt til president. Helseomsorgen vil nok bli verre, for den bryr han seg ikke om. Økonomien vil nok også bli verre.

C: Alle vet hva Bush står for. Når det ble så høyt valgfremmøte, begynte jeg å håpe på et annet resultat, og oppløpet ble veldig spennende. Selv om jeg tapte, er jeg glad for at det var et ryddig valg uten fusk, og at resultatet var såpass klart.

Paul D. Johe (26), Pennsylvania
Student, Informatikk

A: Kerry.

B: Det som bekymrer meg mest de fire neste årene er økonomien, kvinners rettigheter, og selvfølgelig utenrikspolitikken.

C: Jeg er overrasket over resultatet, jeg var helt sikker på at Kerry skulle vinne. Jeg leste meningsmålingene på internett hele valgdagen, og alle hadde Kerry i tet.

Ledige stillinger i Utopia våren 2005

Det er på tide med utskiftninger i Utopiareaksjonen igjen. Følgende stillinger utlyses på åremål fra 01. 01 - 2005:

Ansvarlig redaktør - 100% stilling

Ansvar er et av nøkkelordene her. Ledelse er et annet. Det er en stor utfordring å forvalte en avis. I tillegg til det journalistiske aspektet ved jobben kommer administrasjon, økonomi, annonsering og rekruttering inn i bildet. En jobb for de som liker å ha mange jern i ilden. Stillingen lønnes med 130 000 kr. i året.

Nyhetsredaktør - 100% stilling

Som nyhetsredaktør må du være iderik og ha nese for nyheter, samt ha solig kunnskap om Universitetet og Høgskolen i Tromsø og norsk høyere utdanning generelt. Det forutsettes at redaktøren selv arbeider fram saker, og bidrar til å utvikle og systematisere avisas nyhetsdekning. Stillingen lønnes med 130 000 kr. i året.

Layoutansvarlig - 50% stilling

Vi vil ha en innbydende avis. Hvis du har kunnskaper innen layout og grafisk design kan du hjelpe oss å få til det. Som layoutansvarlig har du hovedansvaret for Utopias utseende. Du må ha kjennskap til Adobefamiliens InDesign, Illustrator, Photoshop og Acrobat Destiller. Stillingen lønnes med 55000 kr. i året.

Layoutassistent - 25% stilling

En hjelpende hånd til Layoutansvarlig. Du vil få definerte oppgaver, samtidig som du er velkommen til å bidra med kreativ input i arbeidet med Utopias utseende. Du bør ha kjennskap til Adobe InDesign og Photoshop. Stillingen lønnes med 27 500 kr. i året.

Redaksjonsassistent - 40% stilling

Stillingen inkluderer journalistarbeid, distribusjon av avisen samt en del praktiske oppgaver. Krav til søkeren er førerkort klasse B. Stillingen lønnes med 44 000 kr. i året.

Utvidet søknadsfrist 24. november

Utopia

Søknad med CV, attester og arbeidsprøver sendes til Utopia v/Maja Sojtaric, Hovedgården, Universitetet i Tromsø, 9037 Tromsø. Eller e-post: redaktor@utopia.no

Nærmere stillingsbeskrivelser fås ved å kontakte ansvarlig redaktør Maja Sojtaric tlf 77 64 59 00/918 45 151

Endrer navn for å trekke studenter

Mange studenter har holdt seg unna Studentenes sosialtjeneste blant annet fordi navnet har virket stigmatiserende, hevder rådgivningssenteret. Nå endrer de navn for å trekke flere studenter.

DIMA EMELIANOV

"Gjennom flere år har vi ved tjenestens vært opptatt av kontorets navn og hvordan studenter og andre har oppfattet hva våre tilbud egentlig er", skriver avdelingsleder for Studentenes sosialtjeneste, Kaare Olsen, i et brev til Studentsamskipnaden.

Ikke et sosialkontor

Ifølge ham har mange mistolket navnet og trodd at sosialtjenesten er et sosialkontor for studenter, og har kommet for å få økonomisk bistand. Andre har følt at de ikke har hatt sosiale problemer og av denne grunn ikke tatt kontakt. Andre har igjen følt at navnet er stigmatiserende, skriver Olsen.

I tillegg har Tromsø sosialtjeneste endret navn til sosialtjeneste, som har ført til

enda mer forvirring.

Både Studenttinget ved Høgskolen og Studentstyret ved Universitetet har kommet med innspill, og begge ønsker et navn som gjenspeiler hva kontoret faktisk tilbyr, uten at det virker belastende.

Akkurat nå er det mest aktuelle alternativet "Rådgivningssenteret".

Forveksling

– Studentenes sosialtjeneste har ofte blitt forvekslet med "sosialkontor". Da kan det bli misforståelser; som for eksempel at vi gir økonomisk bistand, noe vi ikke yter. Noen studenter har følt at de ikke har hatt sosiale problemer, men studieproblemer og av den grunn ikke tatt kontakt. Andre igjen har følt at navnet har vært stigmatiserende. I dag har byens sosialkontor navnet Sosialtjenesten i Tromsø, forvekslingen er

Foto ARKIV

SKIFTER NAVN: Dagens navn - "Studentenes sosialtjeneste" - er stigmatiserende, mener studentrådgiver Elin Stenseth. Her avdelingsleder Kaare Olsen.

derfor nærliggende, forklarer studentrådgiver Elin Stenseth til Utropia.

Nå vil hun ha et navn som er i tråd med den hjelpen senteret yter.

– Rådgivningssenteret for

Tromsøstudenter synes vi er godt navn. Vår tjeneste skal yte rådgivning og hjelp til studenter i mange situasjoner; alt fra informasjon/praktiske råd til hjelp og samtaler i vanskelige livssituasjoner. Vi

gir også studenter råd i forhold til eksamensangst, vansker i forhold til konsentrasjon og studieprogresjon. Vi har også gruppetilbud; Ta ordet gruppe, selvutviklingsgruppe og sorggruppe, forteller hun.

Vil høre studentenes mening om SiTø

Studentene ved Universitetet og Høgskolen i Tromsø skal nå få si hva de mener om velferdstilbudene til Studentsamskipnaden i Tromsø (SiTø) i en omfattende brukerundersøkelse som TNS Gallup skal

fra Studentsamskipnaden i Tromsø (SiTø). Studentene blir bedt om å svare på en rekke spørsmål vedrørende kjennskap til, vurderinger av og behov knyttet til studentsamskipnadens velferdstilbud. Undersøkelsen, som i store trekk er den samme som har vært gjennomført i regi av studentsamskipnader i andre studiebyer gjennomføres nå for første gang i Tromsø.

Vil bli bedre

Brakerundersøkelsen er ment som et redskap for SiTø til å utvikle sine tilbud og tjenester i tråd med studentenes behov og forventninger. Og på

denne måten bidra til å gjøre studentbyen Tromsø enda bedre. Ettersom undersøkelsen går til et stort utvalg av hele studentpopulasjonen ved UiTø og HiTø og gjelder alle velferdstilbudene til SiTø, vil en også fange opp de studentene som velger å ikke bruke SiTø's tjenester og tilbud.

Egen barnehageundersøkelse

SiTø velger å kjøre en egen barnehageundersøkelse overfor de som har barn i SiTø's barnehager, det vil likevel være noen få generelle spørsmål vedrørende SiTø's barnehagetilbud i den store

undersøkelsen. Grunnen til at det kjøres en egen barnehageundersøkelse er at en ikke vil få mange nok svar fra brukerne av barnehagene i den store undersøkelsen. En tredjedel av plassene i Studentsamskipnadens barnehager disponeres dessuten av UiTø, og deres ansatte fanges ikke opp i den store undersøkelsen.

Oppfordrer studentene til å svare

De som svarer på den store brukerundersøkelsen er med i trekningen av gavekort fra Akademisk Kvarter og Studentidrettshallen KRAFT. De vil dessuten være med på

å gi Studentsamskipnaden nyttig informasjon som kan være med på å gjøre Studentsamskipnaden i Tromsø til en bedre velferdsorganisasjon for studentene. Studentsamskipnaden håper at flest mulig av de som mottar spørreskjemaene tar seg tid til å svare på spørsmålene innen tidsfristen, slik at svarprosenten blir så høy som mulig.

– Vi håper å få både ris og ros. Vi vet jo at behovet til studentene forandrer seg med årene, og ønsker å utvikle tilbudet i tråd med det, sier styreleder i SiTø, Marianne D. Jensen til Tromsøflaket.

I løpet av uke 44 skal TNS Gallup ha sendt ut ca 2000 spørreskjemaer til studenter ved Universitetet i Tromsø (UiTø) og Høgskolen i Tromsø (HiTø) på oppdrag

En spalte for sjikane

Utopia har innført en serie med omtaler av forelesninger, der studenter inviteres til anonymt å "anmelde" navngitte forelesere ved Universitetet i Tromsø. I forrige nummer var det undertegnede som ble beåret med omtale. Samme dag som avisen kom ut ble jeg spurt av en student om det virkelig er lov å skrive slik om folk som Utopia hadde gjort om meg. Dette gjorde meg jo nysgjerrig; jeg fikk tak i en avis, fant fram til "anmeldelsen" - og det var ikke vanskelig å skjønne hvorfor studenten hadde reagert. Et par sitater: "han gestikulerer med håndbevegelser som minner om en slapp fiskefinne" (for å understreke poenget er undertegnede tegnet med en fiskefinne i stedet for arm); "det autoritære blikket fra den mørke mannen er like stramt som alltid"; "han hviler slapt på talerstolen, som nærmest fungerer som en slags gigantisk krykke."

Mot slutten går det tydeligvis opp for den anonyme skribenten at han har gått vel langt, for han avslutter: "Den vanligvis

snertne foreleseren er mer som en slags skygge av seg selv. Jeg går skuffet ut, i håp om at den Bård A. Berg jeg kjenner skal komme sterkt tilbake i sin neste forelesning". Han har da også innledet "anmeldelsen" med å utrope undertegnede til "selve prototypen på en universitetsforeleser" som "leverer sine forelesninger i helstøpt kvalitet med den største selvfølgelighet". Men akkurat denne dagen, da jeg foreleser om Habermas' kritikk av Gadamer, mener "anmelderen" at jeg er forferdelig dårlig. Og dette bruker han de 90 % av omtalen som ligger mellom innledning og avslutning til å fortelle.

Dagsformen kan variere, men den nevnte forelesningen ligger bare to uker tilbake i tid, og verken undertegnede eller to tilfeldig valgte studenter jeg har spurt mener det var noe påfallende ved den. Kanskje det var "anmelderen" som hadde en dårlig dag? Omtalen inneholder formuleringer som er så ondsinnede at jeg virkelig har lurt på hva som ligger bak. Som faglig ansvarlig for examen facultatum ved SV-fakultetet

har jeg i høst gjennomført en evaluering av hele kurset, som omfatter mine forelesninger og to ulike seminarrekker. Jeg er såpass provosert av Utopias "anmeldelse" at jeg her og nå vil gjengi resultatet av evalueringen av mine forelesninger, der alt 193 studenter uttalte seg. Når det gjelder faglig nivå var 43,5 % "meget fornøyd", 56 % "fornøyd" og 0,5 % "ikke fornøyd". Når det gjelder pedagogisk kvalitet var 38 % "meget fornøyd", 56 % "fornøyd" og 6 % "ikke fornøyd".

Redaksjonens oppfordring til anonyme vurderinger av navngitte personer er en regulær invitasjon til sjikane fra studenter som har fått et horn i siden til en vitenskapelig ansatt. Når redaktøren har sluppet gjennom "anmeldelsen" av undertegnede forelesning, hvor går da grensen for hva hun er villig til å trykke? Hva blir det neste?

Det formelle ansvaret for det som har skjedd ligger selvsagt hos redaktøren, som skal stoppe sjikanering av navngitte personer. I en studentavis der

frivillige ungdommer står for størsteparten av innholdet må en profesjonell redaktør være særlig på vakt. Utopia har som mål å styrke den interne kommunikasjonen på universitetet, og har i høst per e-mail oppfordret ansatte til å skrive i avisen. Dette er et fint initiativ, og jeg hadde selv allerede lovet redaktøren å være med på dette. Utopias "anmeldelse" av meg som foreleser gjør det umulig for meg å stå ved dette løftet. Og sannsynligheten er stor for at denne spalten etter hvert vil få mange av de vitenskapelig ansatte ved universitetet til å sky Utopia som pesten.

Den gode nyheten til Utopia er at det er fullt mulig å gjøre noe med dette. Den som skrev omtalen har valgt å fortelle meg hvem han er, og så vel han som redaktøren vil beklage det som har skjedd i neste utgave av avisen. Dette er bra, men enda bedre ville det være om redaktøren og hennes medarbeidere ble enige om å legge ned hele den famøse spalten.

Bård A. Berg

Unnskyldning

I forrige nummer av Utopia gikk jeg ut med en forelesningsanmeldelse av førsteamanuensis Bård A. Berg. Teksten var opprinnelig ment som en litt humoristisk vinkling av en bestemt forelesning, og ikke som et generelt inntrykk av samtlige forelesninger han har gitt. Personlig føler jeg at jeg ga et tydelig inntrykk av at han som foreleser, sett i mine øyne, er meget dyktig, hvilket jeg også synes. Men beskrivelsen av den gjeldende forelesningen kom noe uheldig ut, og reaksjonen ble ikke helt som forventet. Det er godt mulig at den positive delen av teksten druknet eller fikk et ironisk preg, sett i lys av de negative momentene jeg, for min del, observerte i denne forelesningen. Anmeldelsen kunne/burde også vært vinklet inn i en mer faglig kontekst, men gjort er gjort. Jeg legger meg herved flat m.h.t Bård A. Bergs inntrykk av å bli personlig angrepet, og vil med dette henvende meg til han med en eksplisitt unnskyldning for de kvasse formuleringene, som ble tatt i bruk. Teksten ville aldri kommet på trykk hvis denne situasjonen var forutsett.

Frithjof Eide Fjeldstad

Vil du gjøre en innsats for Røde Kors i utlandet?

Nå er rekrutteringen til neste års ungdomsdelegatprogram i full gang! Vi søker deltakere til Grunnkurs i internasjonalt arbeid. Kurset kvalifiserer deg til å søke oppdrag som Røde Kors Ungdomsdelegat høsten 2005 og gir innsikt i utfordringer knyttet til internasjonalt humanitært organisasjonsarbeid.

Kurset holdes 12-17 februar 2005. Kost, losji og reiseutgifter dekkes. **Søknadsfrist: 10. desember.**

Les mer på <http://ung.rodekors.no>

RØDE KORS
ungdom +
STORE SAKER. Handlinger som setter spor.

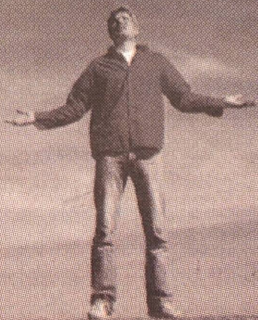
Offisiell melding fra redaktør

Utopia vil gjerne beklage overfor Bård A. Berg angående alle de personlige og faglige ubehageligheter vår anmeldelse av hans forelesning førte til.

Maja Sojtaric
Ansvarlig redaktør

Studentavisa Utopia

Haloo Pohjola!
Halló Norðurlönd!
Hallo Norden!
Hallå Norden!

Flytte, studere eller arbeide i Norden?

Hallo Norden veileder deg gjennom byråkratiet
Tlf: 21 02 19 99 E-post: hallo@norden.no

 norden
Nordisk Ministerråd

www.HalloNorden.org

TIPS UTROPIA!

Beste tips belønnes med to gratis kinobilletter.
utropia@utropia.no 77645900

TROMSØ
KINO

Onsdag 17. november 2004

13

KRONIKK

SÆBA BAJOGHLI, LEDER AV ISFIT

Studenter for demokrati

Studenter i Zimbabwe sprer læren om demokrati og menneskerettigheter. Hovedmålet er intet mindre enn en demokratisk valgt regjering. Hva er ditt hovedmål?

Forestill deg at studenter ved skolestart må betale 15 000 kroner i semesteravgift. Studentdemokratiet er avskaffet, og Bondevik innsetter seg selv som rektor og avgjør at kristendomsfundamentalisme skal være pensum. Studiestøtte finnes ikke. Har du andre meninger, og ytrer dem, risikerer du tortur og fengsel. Fordi studenter kjemper i fronten for utdanning, menneskerettigheter og demokrati, er en lignende situasjon reell for studenter mange steder i verden, blant mange eksempler finner vi Zimbabwe, Iran, Burma og Nord-Korea.

I 1990 ble den Internasjonale Studentfestivalen i Trondheim (ISFiT) arrangert for aller første gang. Studenter fra hele verden ble invitert til Trondheim og kom sammen for å utveksle ideer og meninger på tvers av kulturelle, religiøse og nasjonale grenser, i tillegg til å oppleve konserter, nye vennskap og litt av Norge. ISFiT er altså mye mer enn bare en festival og konferanse. Det er også en møteplass. Siden den gang har festivalen blitt avholdt hvert andre år. 11. februar 2005 kommer 450 deltakere fra mer enn 100 land til Norge for å delta på 8. festivalen i rekken. Til sammenligning deltok 67 nasjoner i de XVI Olympiske vinterleker på Lillehammer i 1994. ISFiT 2005 skal sette fokus på utdanning og har fått navnet *Education. Why?*

Under ISFiT blir også Studentenes fredspris delt ut. Dette er en pris som deles ut på vegne av alle studenter i hele Norge og går til en student eller studentorganisasjon som arbeider med å fremme demokrati og

menneskerettigheter. I tillegg til selve prisen, får vinneren en unik mulighet til å rette internasjonal oppmerksomhet mot sitt arbeid i hjemlandet. I fjor vant ZINASU, en studentorganisasjon fra Zimbabwe, som kjemper en innbitt kamp mot Robert Mugabes undertrykkende regime. Vinneren velges av en egen komité, hvor blant annet Thorvald Stoltenberg og Stein Tønneson sitter.

Man kan kanskje spørre seg om det er nødvendig å dele ut enda en fredspris her i Norge. Vi har jo tross alt æren av å dele ut Nobels Fredspris, og dessuten utmerker vi oss stadig vekk som en humanitær stormakt. Hva kan studentene, med sin naive idealisme utrette? Engasjementet drukner jo likevel i alt annet, kan man hevde, som den berømte dråpen i havet. Til det vil vi svare: Jo, vi trenger Studentenes fredspris. Prisen skal sette fokus på nettopp studentenes engasjement og bidrag når det gjelder å styrke menneskerettighetene og ideer om demokrati. I tillegg bringer studentfestivalen vidt forskjellige mennesker sammen, med et mål om å bidra til å bryte ned fordommer. ISFiT 2005 ønsker at alle, uansett bakgrunn, skal ha lik tilgang til høyere utdanning. Utdanning er et menneskelig gode og et privilegium, som flere enn personer i den rike delen av verden skal ha rett til. Utdanning kan i tillegg vise at kulturelle forskjeller ikke nødvendigvis er grunnlag for uenighet eller konflikt, men snarere mangfold og forståelse. Vi påstår at kulturelle forskjeller faktisk ikke er større enn hva vi gjør dem til selv. Og det er bare kunnskap som kan dempe

betydningen av at enkelte land blir stemplet som medlemmer av "ondskapen akse"; eller at enkelte forskere kvesser kulturelle grenser og setter de opp mot hverandre.

"Working under Mugabe's regime and living within Mugabe has really been hard. The arrests and torture have ravished us but we are going to continue fighting. We shall win one day, and the day is not far." Dette uttalte Nkuleleko Sibanda, lederen for ZINASU i 2003, da han mottok Studentenes fredspris på vegne av organisasjonen under ISFiT 2003. Trondheims studenter satt målløse og hørte på Nkuleleko som fortalte om forholdene hjemme i Zimbabwe. Studenter har det spesielt tøft under Robert Mugabes regime. Under ham har semesteravgiften økt med 30 ganger. Patriotiske fag har blitt obligatoriske og studenthybler og kantiner er blitt privatisert. I et land som Zimbabwe betyr det at terskelen for å studere blir

enda høyere. Likevel; selv om mange opplever å bli arrestert og torturert fordi de snakker Mugabe i mot, gir ikke studentene seg. Med midler fra fredsprisen har ZINASU startet Youth for Democracy. Studentenes fredspris var således med på å gi inspirasjon til å kjempe videre mot Mugabes diktatur. ZINASU og Youth for Democracy sprer læren om demokrati og menneskerettigheter. Hovedmålet er intet mindre enn en demokratisk valgt regjering i Zimbabwe. Hva er ditt hovedmål?

Et velfungerende demokrati forutsetter at innbyggerne har kunnskap om politiske og sivile rettigheter. Kunnskap kan føre til krav om opplysning, som på sin side gir grobunn for ønsker om bedre lederskap. Folk må faktisk kjenne sine rettigheter for å kunne hevde dem. Det er ikke nødvendigvis automatikk i at innbyggere vet, at de selv bør få kunne velge sine egne ledere. Fra internasjonal forskning vet man at det er en sammenheng mellom skolegang, fred og demokrati. Studenter i Zimbabwe, Iran, Nord-Korea og ellers i verden, er således med på å skape grunnlag for

endring. Ved å tilegne seg kunnskap, og ved å opplyse. Å tvinge en stat til å forandre styreform, ved å invadere og drepe uskyldige mennesker i demokratiets navn, skaper man i beste fall hat, og i verste fall utgangspunktet for en lang konflikt. Tvang er ikke et godt utgangspunkt eller fundament for demokrati. Fundamentet må være folket selv.

Vi tror at Studentenes fredspris kan være en stor motivasjonsfaktor for studenter verden over, som kjemper for å gjøre hverdagen bedre. For en organisasjon som ZINASU, er det av avgjørende betydning at verdenssamfunnet anerkjenner deres arbeid, akkurat som det har vært for Rigoberta Menchu, Nelson Mandela, José Ramos-Horta, Shirin Ebadi og Wangari Maathari. Listen er lang. Dersom Studentenes fredspris 2005 kan være med på å bidra til at flere mennesker engasjerer seg, at flere studenter slåss for menneskerettigheter og demokrati og at verden for et lite øyeblikk kan rette fokuset mot dem, ja da har vi oppnådd noe. Og det er mye mer enn den lille dråpen i havet.

Noen å snakke med?

Studentenes sosialtjeneste

har åpent hver dag. Du kan ta kontakt om ulike studiemessige, sosiale eller personlige forhold

Hvor: I kjelleren på SV-fak (egen inngang, v/busstoppet)
Treffetid: kl 0900 – 1500 hver dag
Åpen time: Hvis det haster: kl 1300 – 1400 hver dag

Ta kontakt: Ekspedisjonen 776 49050
E-mail: sosialtjenesten@sito.uit.no

 Studentsamskipnaden i Tromsø

**FILM-
TROMSØ**

s. 8-9

Klining s. 6

Hår s. 10-11

Konsserter

Onsdag 17.11

Mr.B and the Clients.

Kaos. "Et foreløpig ubeskrevet blad i byens bandflora", skrev Utopia i Nord-Norgebanen nå akkurat. Vi vet såpass at det dreier seg om rockabilly, og det er jo tøft.

Fliflet/Hamre

driv, 21:00. Dette må bli en fet opplevelse. Gabriel Fliflet, trekkspill. Ole Hamre, slagverk, hamrofon!

Cellokonsert

Kulturhuset, 19:30. Å gnikke, gnukker, har gnukket. Et bredt reportoar fra forskjellige tidsaldre blir presentert av Bernt Simen Lund.

Torsdag 18.11

Maria Arredondo

Nerstranda Kjøpesenter, 18:00. Vi håper dette er en slags førjulskonsert, og at vi så fall får et hjertelig gjensyn med våre kjære juleviser. Er vi riktig heldige har hun tatt med seg Winta, og da kommer nok julekvelden på noen og enhver.

Fredag 19.11

Singa Thing

Kaos. R'n'b band.

Søndag 21.11

Hallgeir Pedersen Trio

Circa, 21:00. Bebop?

Mandag 22.11

Leseuke

Tenkte du deg ut på konsert, du din late slask! Nå skal det leses til eksamen.

Onsdag 24.11

Badger

Kaos. Poprock i sin skjønneste orden det her. Det er fint å synge om piker. Men ackta dig för grevlingen minsanten! Aldrig om jag låter mine barn åke på konsert när det fins grevling i området! Tass tass tass, krafse krafse krafse. Herrejimini! Vårhen er min lille Student? Har han blivit utsatt för poprock och Kaos när han skulle lese till examen!!

Torsdag 25.11

Tungtvann

Kaos. Nord- Norges "hip hop alibi" spiller jo på Kaos med jevne mellomrom, og denne gangen er det intet unntak. Også her må det advares mot "ramsalte gloser" og en ellers skummel bruk av hersketeknikker og metaforer. (For those of you english speaking guys: Parental Advisory, explicit lyrics) Ord!

Fredag 26.11

Julia Spacehead

Kaos. Rock band tilbake etter en pause. Hva de har bedrevet i mellomtiden faller utenfor Nord-Norge banens informasjonsnedslagsfelt, men det er jo ikke umulig at de har fetet opp reportoarene littegrann, og krydret det hele med arrangementsmessige finurligheter så at bandet nå fremstår som en herlig musikalsk mirakel mikstur.

Søndag 28.11

Carla Bley og Steve Swallow

Kulturhuset, 20:00. Jazz.

Film

Fredag 19.11

Dårlig oppdragelse

Verdensteateret. Filmregissøren Enrique Goded får besøk av en mann som hevder å være skolekameraten Ignacio. Barndomsvennens novelle om skyggesidene ved skoletiden utløser et skred av minner for Enrique. Men får han høre sannheten? Med Gael Garcia Bernal, og regi av Pedro Almodóvar.

Bridget Jones: På randen

Verdensteateret. Bridget Jones (Renée Zellweger) er tilbake! Fortsatt noenogtredve, fortsatt full av tvil om seg selv, fortsatt karrierebevisst. Og hun teller fortsatt kalorier. Den store forskjellen er at nå har hun endelig litt romanse i livet sitt.

Lørdag 20.11

Idiotene

Verdensteateret, 12:00. Lars von Trier vettu.

Søndag 21.11

Animania

driv, 20:00. Åtte utvalgte kortfilmer i animert format.

Fredag 26.11

Man on fire

Verdensteateret. En bølge av kidnappinger har feiet gjennom Mexico, og en stigende panikk preger den rike delen av landets befolkning, særlig dem som er foreldre. I løpet av en seksdagers periode har det vært hele 24 bortførelser, noe som fører til at mange leier inn livvakter for å følge barna sine. John Creasy (Denzel Washington) mislykkes i sitt oppdrag.

Søndag 28.11

Romance

driv, 20:00. For de som ikke får nok etter rettsaken i Kristiansand.

Diverse

Fredag 19.11

Fredagsquiz

driv, 20:00. 60 varierte og til tider møkkavanskelige spørsmål. Dessuten et absurd spørsmål. Lag på inntil seks personer konkurrerer om hvem som har de mest ualminnelige allmennkunnskapene.

Honningsvågrevyen: Født bak lyset

Rica Hall, 18:30, 21:00. Også på lørdag. Dette er jo selvsagt en navlebeskuende latterliggjøring av livet i nord, som i lengst nord.

Threemonisha

Kulturhuset. Opera av Scott Joplin.

Lørdag 20.11

Lørdagsuniversitetet

driv, 13:00. Rune Hagen "Kampen om nordområdene sett gjennom Christian IVs reise til Vardø og Kola i 1599".

TIL vs. IFK Göteborg

Alfheim, 16:00. "Hej alla glada människor ifrån staden Göteborg. Partille och Landvetter vi lägger allt i samma korg. Lok och Hardcore Superstar ifrån staden Göteborg. Torslanda och Gårdsten vi vaktar våran borg. Oooh Göteborg. Oooh Göteborg."

Mandag 22.11

Din tur

Teaterkaféen, 20:00. Åpen scene for utadvent og kreativ ungdom.

Tirsdag 23.11

Tartuffe

Kulturhuset, 19:30. Av Jean-Baptistè Moliere. Komedi om en lurendreier av en taskenspiller ved navn Tartuffe som holder den mektige Orgon for narr.

Fredag 26.11

Stein i lomma

Kulturhuset, 19:30. Går frem til lørdag 4. desember. En ny norsk storfilm spilles inn i et lite nordnorsk fiskevær, og Charles og Jakob har ordnet seg statistjobber på settet. Hvordan reagerer det lille lokalsamfunnet på møte med en filmmafia bestående av sleske produsenter og verdensvante divaer?

Jeg er ikke Dina

Kulturhuset, 19:00. I showet flesker Anne Kat Hærland til mot de fleste kjendiser i Norge. Her blir ingen spart, aller minst henne selv.

Lørdag 27.11

Lørdagsuniversitetet

driv, 13:00. Ortodokse pilegrimsmål i nord. Caroline Serck-Hanssen, Perspektivet Museum.

Søndag 28.11

Tromsø Storm vs. Bærums Verk Jets

Tromsøhallen, 17:00. Vi får se om Storm treffer på straffekastene denne gangen. Har Agba og Delic våknet fra dvalen?

Tirsdag 30.11

Oslo Danse Ensemble

Kulturhuset, 20:00. Jubileumsforestilling med det ypperste av samtidsdansing i hele Norge, hva?

Foredrag i anledning AIDS-dagen

Kulturhusloftet, 19:00. Åpent foredrag om HIV/AIDS i Norge og Nord-vest Russland. Gratis entré. Arrangør: SAIH Tromsø.

Mens vi venter på...

Nord-Norgebanen

Skinnhellig lurendreier

1600-talls hykleri i overklasse-Paris på 1950-tallet med litt moro, men også mye alvor, er blant ingrediensene i Riksteaterets oppsetning av Molières "Tartuffe" på Kulturhuset 23.nov.

ANDREAS MYRVOLD/MAJA SOJTARIC

Håkon Ramstad spiller tittelrollen og karakteren "Tartuffe" i Molières stykke med samme navn. Utopia fikk en prat med mannen midt under en forestilling i Verdalen i Trøndelag. Han kan fortelle at Riksteaterets turné er godt i gang.

- Vi turnerer i hele Norge, og nærmer oss slutten av turneen. Tromsø er en av de siste stedene vi spiller på. Til sammen spiller vi på 50- 60 spillesteder. Det er en fin gjeng som reiser sammen, og har det bra. Vi er heldige, for god kjemi er viktig når man bor mye på hotell og kjører buss.

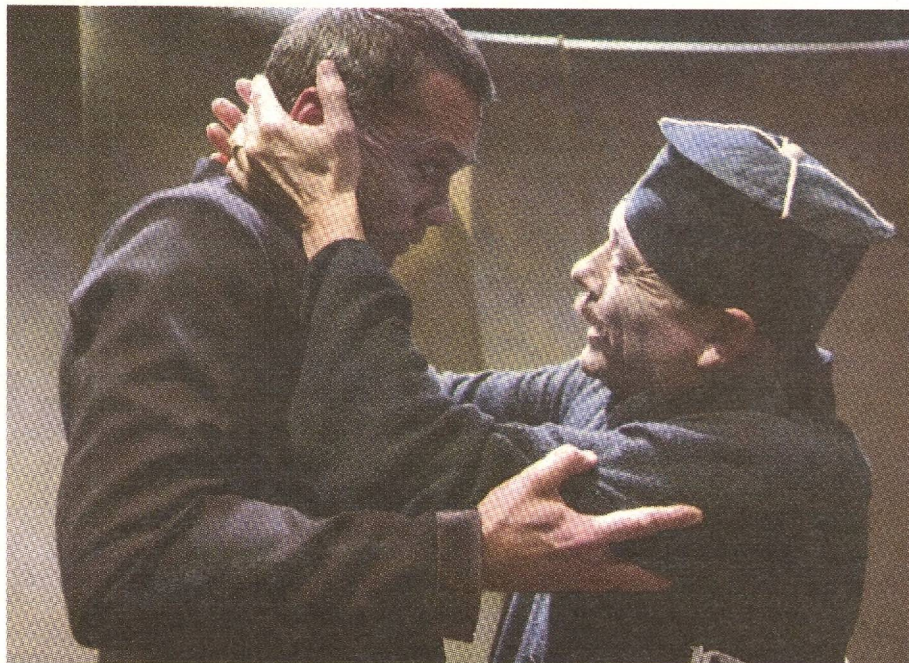
Hykler

Kan du fortelle litt om hvordan du oppfatter din karakter?

- På fransk betyr Tartuffe "den skinnhellige". Hovedpersonen blir invitert inn i en overklassefamilie i Paris, og legger en klam pietistisk hånd over familien. Han forfører de inn i en religiøs livsstil, men er selv en hykler. Dette kan vi kjenne igjen i dag også, da han ikke alltid lever etter de reglene selv. "Det er ingen synd, en synd som ingen ser", sier han.

Hvordan stiller denne rollen seg i forholdt til andre roller du har hatt?

- Det er en stor rolle i klassisk repertoar, men ikke noe stor rolle med tanke på replikker. Han kommer inn i midten av forestillingen, forsvinner, og kommer tilbake på slutten igjen. Det er en rar oppbygning av stykket, men det er kjent for å være eksepsjonelt bra laget. Tartuffe er en vanskelig karakter, for de snakker mye om han før han kommer med i handlingen. Man har

TARTUFFE: Håkon Ramstad (t.v) spiller den skinnhellige lurendreieren i stykket som vises på Kulturhuset tirsdag 23.november.

to valg; å spille de tingene folk har sagt, eller gjøre han mer fordekt. Jeg synes det er interessant å gå i mot den oppfatningen som har blitt bygd opp gjennom stykket.

Hva har du lært av karakteren Tartuffe?

- Noe jeg lærer hver gang er at jeg må stille flere spørsmål rundt karakterene jeg spiller, og være grundig. Det er aldri likt med to forskjellige forestillinger, og hver gang er det nye folk og ny instruktør. Det er viktig å ikke slå seg så fort til ro i en rolle, så vi fortsetter å jobbe underveis, og håper den siste forestillingen vil bli den beste. Man må stille seg spørsmålet: Hva får mennesker til å gjøre hva de gjør? Hva skal til for å fremstille de magiske øyeblikkene?

Fremdeles relevant

Molières klassiske stil og form er ganske stiv. Er den utdatert?

- Når det gjelder teksten går den på aleksandriner, en versform, som Eminem også bruker. Språket er det samme nå som før, oversatt av André Bjerke.

Hvordan har dere valgt å oppføre dette

stykket for at det skal være relevant for dagens publikum?

- Faren i familien vil jo gifte vekk datteren til Tartuffe, noe som har jo blitt mer aktuelt på grunn av våre nye landsmenn. De religiøse føringene som vi skal leve etter er vel kjent i mange kretser, og sånn sett er det et tidløst stykke. I denne forestillingen er handlingen satt til et 1950-talls miljø, som jo derfor er både fjernt men likevel nært.

Hvordan reagerer dagens publikum på dette? Synes de det er morsomt?

- Nå er det ikke en farse, det har jo et mer seriøst innhold, men litt moro bør jo en god komedie ha. Noen mener vi burde ha spilt noe annet, og at det burde vært morsomt, så reaksjonene er både og. Jeg skal ikke kommentere det nå. Vi kan spille for fullt hus i Drammen, og litt mindre andre steder.

Hvem er din favoritt karakter i dette stykket?

- Alle strever med sitt, så det er vanskelig å si. Man får sympati med faren i huset, for han lar seg forføre. Jeg synes synd på han.

Sidespor

Bente Jensen

kultur@utopia.no

- Fisk er jo faktisk utrolig sexy, Hulken gjorde sitt beste forsøk på å imitere den unge politikeren fra TV nyhetene kvelden før mens han pekte på menyen i Teorifagkantina.

Jeg hadde også sett den, reportasjen fra en eller annen fiskebedrift der fremadstormende politikerspiser skulle lære fiskerøveren bedre å kjenne ved å la fiskestanken rive i nesehåra.

Dette måtte testes. Jeg nikket til Hulken.

- In cod we trust, sa han og gliste bredt til kantinepersonalet, to kokt torsk, takk!

Men det var trøst torsken så ut til å trenge der den lå slapt på tallerkenen sin sammen med noen ihjelkokte grønnsaker.

- Lass på lass med slimete halvød fisk og "sexy" er ordet som faller naturlig når tv teamet skal ha en kommentar, fnyste jeg idet jeg tok vindusplassen på et av bordene lengst bak i kantina.

- Det er vel ikke meningen at man skal ta det politikere sier for, kremt, god fisk, sa Hulken idet han slukte den første biten. Han skar en grimase.

Jeg pirket i maten. Torsken falt fra hverandre.

- Du vet, man kan ikke ta torsk for god fisk heller lenger, begynte jeg.

- Tell me something I don't know, kom det surt fra andre enden av bordet. Smattingen hans hadde stoppet og han stirret tomt ned på den torskefylte tallerkenen.

- Først hval og sel, og nå står torsken for tur. Forskere og miljøvernere vil ha torsken fredet nå som 95 meter lange monstertrålere, som må fiske til den store 50 millioner kroner-gullmedaljen i året, gradvis tømmer havet for våre skjeggete venner.

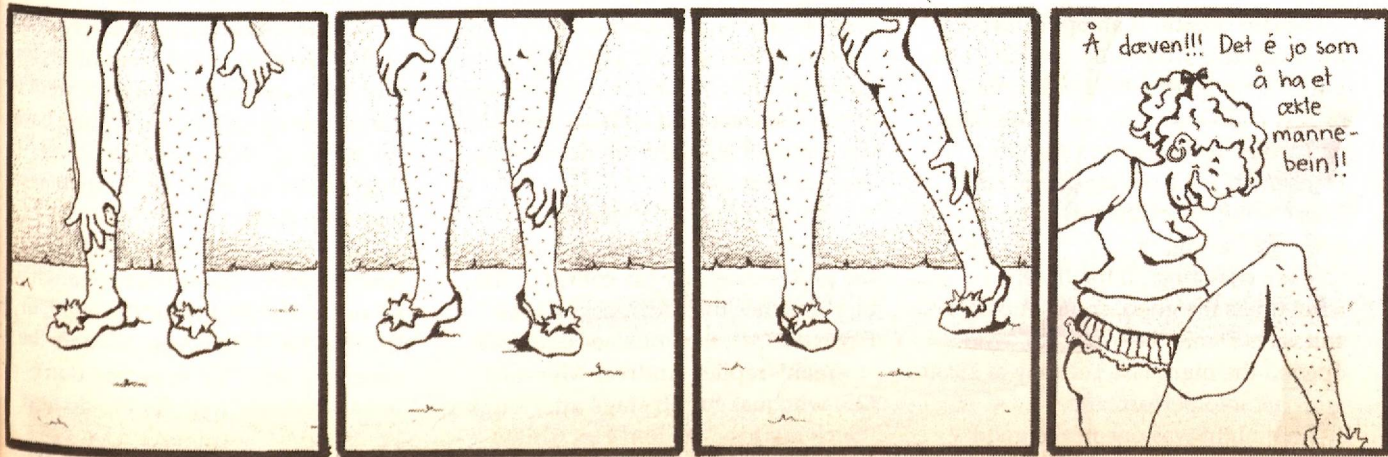
Hulken ristet oppgitt på hodet.

- Skjønne det den som kan. Så liten hjerne - så stor prislapp.

- Vil du ikke da si vi lever i tvilsomme tider når torsk og dens nære slektninger blir stempla som sexy av Norges fremtidsrepresentanter?, sa jeg litt for høyt mens jeg la fra meg gaffelen i protest.

- Kanskje. Det er i hvert fall tid for å stryke torsk fra kantine menyen, surmulte en sulten Hulken.

tegneserien - Linn Iril Hjelseth

Tapte akkorder

Hvert halvår har jazzklubben besøk av en større artist. I år er det kvartetten The Lost Chords med Carla Bley og Steve Swallow i spissen.

GLENN FAGERVIK

Lost Chords er en kvartett som befinner seg litt på siden av musikalske jazzregler. De snur og vender på tradisjonelle stilarter og gjør disse på andre og litt snodige måter. De er i lesende stund på en lengre europaturnè og søndag 28. november spiller de i Tromsø Kulturhus

Den 66 år gamle amerikanske pianisten Carla Bley har i fire tiår gjort seg bemerket som pianist, komponist, arrangør og bandleder og oppnådd det som måtte kalles legendestatus innen jazzmiljøer over store deler av

Foto PROMO
TAPTE AKKORDER: Carla Bley og the Lost Chords spiller på Kulturhuset søndag 28. november.

jordkloden. Hun har spilt med folk som Pharaoh Sanders, Jack Bruce (Cream) og Archie Shepp og skrevet ting for blant annet Charlie Haden, Keith Jarrett og Nick Mason (Pink Floyd).

Steve Swallow er et par år yngre og har kanskje enda flere navn på listen over storheter han har spilt med. Stan Getz, Dizzy Gillespie og Herbie Hancock er noen få. Han begynte å spille kontrabass som fjortenåring, men det var ikke før i 1970 at han som 30-åring byttet til el-bass at han begynte å utvikle sin svært særegne spillestil. Han har spilt med Carla Bley siden 1978.

Ellers med i bandet er briten Andy Sheppard på saksofoner og Billy Drummond på slagverk. De er ikke noen smågutter de heller. Dette blir garantert en spennende konsertopplevelse.

From Radiohead, Red Hot Chili Peppers and Pearl Jam to Bob Marley, Prince and the Mariachis – they're all there. All at Kaos, every Tuesday night.

AGNIESZKA BRZYCKA

Setting the stage

In January it will be five years since the madness began, this spontaneity, collaboration between musicians and performances of professionals and amateurs. Free beer for everyone who has the guts to go on stage provides the ignition spark. Though in theory "artists" are allowed to play two songs, do not worry – nobody will push you off stage. Instead the sound technician might use more subtle ways, like turning on the music from the records played during the breaks or simply switching off your mic. It's

Foto VICTORIA GONZALEZ

Pearl-jam-session

not as evil as it sounds since the night is short and the volunteers to go on stage are plenty.

While spending the evening at Jam Session, you can hear musicians covering well-known songs or presenting their own material; either way it's always filled with passion and feeling. Like Oko Velasco (age remains a secret):

– The next song is about another one of my ex-girlfriends. And yes, I hate them all, he says, introducing us to his new song.

We could divide active "kaotic" musicians in two groups: those who come and go, and eventually returns, and those who always are there, as

pillars of every Tuesday night.

– Sometimes good, sometimes shit

– The jam session is an opportunity for musicians from different bands to play together. Members of Demonas or Just Did Doris play with The Lites or Turdus Musicus, says Audun Hansen (27), the manager of Kaos. This combination affects the quality of every gathering.

– It's changing all the time. Sometimes it's good, sometimes it's shit, says Daniel Persson (30), who opened the night last Tuesday at 23.30 with his solo performance.

That night was one of the good

ones. By eleven o'clock the place was full and until 1.30 when Kaos closed, there was a constant flow of artists on stage and audience migrating between the bar counter and the outside smoking area. This area is good ground for interaction between local celebrities and common people, the place where they can discuss the essence of music:

– Do you think it is important that the colour of the t-shirt matches the guitar, and that the colour of the hair matches the roof?, asks Glenn Fagervik (31), icon of Kaos audience.

–Yeah!, replies Andreas Myrvold (25) who just got off stage after singing "Suck my kiss" by Red Hot Chili

Peppers.

But what is the secret behind Kaos success? Matz Devik (24), vocalist from Just did Doris thinks:

– Tromsø musicians are very good and we have very different lifestyles and ways of thinking, but we want to gather here to create something based on the spirit of love and this is an inspiration for good and sometimes also crap music.

It is no karaoke, and it's no kindergarten. Those brave enough to go out in the middle of the night, in the middle of the week, are only the toughest. Well, we hope you don't have anything important to do next Wednesday morning...

AbVia

Til sport og spe

Utopia utmerket seg på helgas bedriftsturnering i fotball der det ble scoret hele 32 mål. 31 på egen banehalvdel. Det ene av de tre lagene Utopia spilte mot, Team Skrahl, kjøpte like godt en 0-0-7 formasjon, for å få bruk for alle spillerne.

Vi spredde i hvertfall litt glede idag, hoster en av Utopias svette spillere bak en sigarett.

Utopia om HASJ

På den årlige frivilligfesten har det blitt påbudt å kle seg i smurfekostymer, mens de nye reguleringene i røykeloven har åpnet for bruk av HASJ på lukkede arrangement. Stemningen er helt fantastisk, sier en entusiastisk Egilsmurf på helium.

Utopia om 31 år

Utopia utmerket seg på helgas bedriftsturnering i fotball der det ikke ble scoret et eneste mål i noen av utopias kamper.

Vi har brukt mange år på å utvikle en helt særegen forsvarsteknikk, som går ut på å bruke samtlige av lagets spillere til å tette igjen hele målet, som en slags levende mur. Vi håper gjennom dette å rekruttere nye og uredde journalister, samt å skape et godt og nært samhold mellom avisas ansatte og frivillige, sier lagets manager han Dreas Fareskilt.

ukas bilde

EGIL MOT RØKK: Synger sanger vi har hørt tusen ganger fra før av.

Hasj ESPEN SANDBERG

5 i klemma

Tekst ANDREAS MYRVOLD / BENTE JENSEN
Foto BENTE JENSEN / ANDREAS MYRVOLD

Hvilken kjendis ville du spist middag med, og hvorfor?

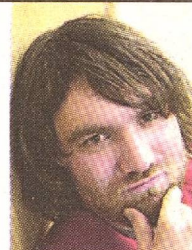
Morten Høyning (23), sosiologi
– Charles Manson for å se om han var koselig, og Dorthe Skapell, for å fortelle henne hvor jævlig latterlig hun er.

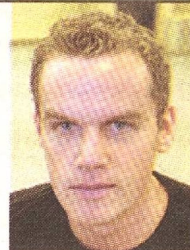
Øystein Vikebø (22), sosiologi
– Richard Dean Anderson, så kunne vi snakket om det gode 80- og tidlig 90-tall.

Pernille Dehlie (20), statsvitenskap
– Ari Behn, fordi jeg har møtt han en gang, og han var hyggelig. Men uten Märtha.

Steinar Skaug (22), sosiologi
– Yasser Arafat var en fet mann. Jeg vil pjuske han i skjegget.

Martin Brox (26), studerer jus i Oslo
– Åsne Seierstad. Hun er litt sexy, og dessuten smart.

En tikkende bombe

Arkhangelsk fylke er på størrelse med Finland, har et folketall på bare ca 1,5 mill. mennesker, og er rik på naturressurser og industri. Likevel er det veldig få som ser noe til pengene fra disse inntektskildene. De blir nemlig borte i et kjempetjafs og slukt av det sentraliserte Russland, med Moskva som magesekk.

– Du skal bare se, Moskva er som et annet land, sa vennene mine før jeg dro på en ukes tur til hovedstaden. Og ganske riktig, her bygdes og restaureres det, og byen var like vestlig som en hvilken som helst annen europeisk hovedstad.

Samtidig, 24 timers togtur mot

nord, ulmer det faretruende i alvorlige helsemessige problemer som AIDS, hepatitt og tuberkulose. Min venn, som er medisinerstudent, forklarte meg to av hovedgrunnene til den skremmende utviklingen som særlig gjør seg gjeldende i nordvest Russland.

1. Det er gammel russisk tradisjon og sende fanger fra hele landet til nord. Det betyr at de fleste fengslene befinner seg i vår region. Den dårlige økonomien gjør at fengslene er overbefolket og det er ikke uvanlig at over 20 fanger bør sammen i et lite rom, hvor de må dele på et toalett, som gjerne bare er et hull i gulvet.

Slike forhold fører til en katastrofal helsemessig situasjon.

2. Dårlig økonomi både i fengslene og blant folk flest, har ført til utvikling av multiresistente bakterier. Når pasientene føler seg litt bedre, slutter de behandlingen. Fengslene og den fattigste delen av befolkningen er derfor blitt et laboratorium for utvikling av multiresistente bakterier som ikke kan behandles med antibiotika. Denne "tikkende bomben" er altså ikke bare et problem for nordvest-Russland, men for hele Barentsregionen – Norge inkludert.

– Vi klamrer oss til håpet om at vi kan få bukt med disse problemene. Arkhangelsk fylke opplever for hver måned som går en vekst i økonomien. Med bedre sosiale forhold, vil

også grunnlaget for framveksten av tuberkulose, hepatitt og AIDS forsvinne, sier studentene på det statlige medisinske universitetet, som heldigvis ikke ser helt mørkt på framtiden.

På tross av vissheten om alt dette: Da toget tøffet sakte gjennom de små bygdene med skjeve trehus og jeg så røyken stige opp fra badstuene i Arkhangelsk fylke, tenkte jeg:

– Endelig tilbake i Russland!

Anja Kristine Salo studerer russisk ved UiTø og skriver sin faste spalte fra Arkhangelsk.

Kyss pensjonister

— kyss!

Kyssende pensjonister i turnus og andre forslag til hverdagslykke på statsbudsjettet.

INGVILD HERSOUG NEDBERG

Se for deg at du sleper deg gjennom Storgata en regntung tirsdag i oktober, på vei til en koseprat med Lånekassen. Enda du vet, etter å ha stått i telefonkø de siste tre dagene, at sannsynligheten for at akkurat *du* skal få innvilget lånet ditt på rekordtid er like stor som sannsynligheten for å se de berømte flygende grisene.

Syner

Plutsetlig stopper du opp. Gnir deg i øynene. Stirrer. Det tar deg noen sekunder før du skjønner hva du egentlig er vitne til, bare fem meter unna, et syn like sjeldent som spyttsslikkende humpefrosk og spraglet geirfugl: et gammelt skrukkete ektepar som står og ...
.HÆ...KYSSER!??

Nettopp, pensjonister som kysser midt på åpen gate, dette svært sjeldne naturfenomenet som noen få av oss kanskje er så heldig å få oppleve i løpet av et langt liv, men som egentlig alle burde se litt oftere. Synet gir en ren lykkefølelse og bringer litt hverdagslykke inn i vanlige menneskers liv. Vel varer ikke følelsen lenge før du igjen blir oppslukt av bekymringer og regn. Men du har kjent den, ikke sant?

Klinende tenåringer blir liksom ikke helt det samme. Siklende fjortenåringer som står og vranger tunga på hverandre på et gatehjørne frembringer ikke annet enn et hevet øyenbryn eller i beste fall et litt hånlig

flir. Det er noe med mennesker som har levd et langt liv sammen og som fortsatt viser, kanskje helt ubevisst, hvor mye de setter pris på hverandre, og som gir oss andre håp om at vi kanskje også blir så heldige.

Lykkepost på statsbudsjettet

Nå spør du kanskje; hva har dette med statsbudsjettet å gjøre? En hel masse.

Ingen skal beskyldte politikerne for å tenke kreativt når det gjelder å gjøre Norge til et godt land og nordmenn sånn rimelig fornøyde. Det går i veier og bruer, lav rente og skattelette, men hvor blir det av lykken? Dette abstrakte, altomspennende fenomenet, som ikke har noen pris, eller for den saks skyld en klar definisjon (det står ikke engang i leksikon!), men som alle mennesker higer etter mesteparten av livet, men få finner. Denne livslykken kan ingen andre enn vi selv som enkeltmennesker finne, men hva med hverdagslykken? Disse små tingene i hverdagen som for en kort stund lyser opp tilværelsen og som, hvis de kommer tett nok, gjør tilværelsen til tider ganske så levelig?

Man trenger ikke være konsekvensetiker for å ønske

ut at hvis borgerne i et land har det sånn rimelig bra, ikke bare på lørdagskvelder, men også mandag til fredag, betyr det mindre sykefravær, større arbeidsinnsats, blidere unger, mer sex, større kreativitet, bedre diplomati, ja, egentlig alt det som skal til for at Norge blir et godt land å leve i.

Roterende turnus

Så hva med å innføre hverdagslykke som en egen post på statsbudsjettet?

Spør folk i gata hva som gir dem hverdagslykke, og du vil få en masse forslag om sol på fjellene, løv som faller, babyer som smiler, regnbuer og slike ting, og det er flott, men man kan ikke betale noen for å få det til (det er jo noe alle vet som har prøvd å få en baby til å smile på kommando).

Derfor foreslår jeg følgende tiltak som kan settes i verk over hele av landet.

Gi pensjonister over 65 en liten statlig godtgjørelse mot at de går i byen på roterende turnus, to ganger i uka, to timer hver gang for å tusle rundt i byen, ta en kaffe, se i vinduene, og gi hverandre et kyss i ny og ne, spesielt på mandager, dager med

dårlig vær og når til TIL har tapt hjemmekamper, altså dager da sjansen for at de fleste som beveger seg i byen er i rimelig dårlig humør.

Oljepenger til lykke

– Gjett hva jeg så her om dagen, to gamle mennesker som nusset på hverandre utenfor Helmersen, jeg kan ikke huske å sett det før og av en eller annen merkelig grunn gjorde det meg lykkelig for en stund, vil man snart overhøre på gata.

Og dette understreker poenget mitt, en slik person raner ikke en bank eller krangler med kjæresten, men jobber derimot kanskje litt ekstra med den forsinkede konsekvensutredningen.

Så dette er egentlig en oppfordring til alle dere lykkelige par over 65 der ute (vi vet dere finnes), mens jeg venter på en telefon fra Bondevik om at han gir forslaget mitt sin fulle støtte og sporenstreks bevilger halve oljefondet til tiltak for hverdagslykke. Gå rundt og øve dere litt, kanskje i noen trange smug sånn med det første og etter hvert på mer trafikkerte plasser; Norge vil stå dere i stor gjeld.

Og til alle dere andre, stopp opp og la dere overveldes!

KETSJUP & SENNEP

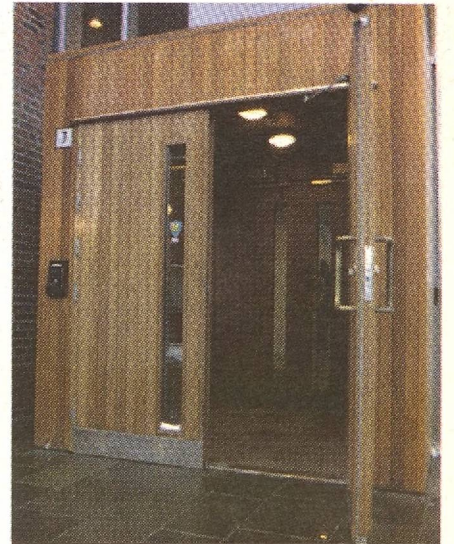
Foto ESPEN SANDBERG

På folkemunne er farmasikantina kåret til den mest trendy på campus. Ketsjup og Sennep testet deres spennende nudler, grøtete kakao og troikakake i forklledning.

Fancy farmasikantine

FARMASIKANTINA: Fin og fancy er den, men Ketsjup og Sennep trasket likevel skuffet ut døra etter et besøk.

Farmasikantina

Farmasibyget, Universitet i Tromsø
Tlf 77 64 49 07

Mat: ●●●○○○
Miljø: ●●●○○○
Service: ●●●○○○
Totalt: ●●●○○○

Mr. Lee kr 16
Kake kr 20
Kakao kr 7

- Fancy! sier Ketsjup idet de ankommer farmasikantina.

- Iskaldt! fnyser Sennep, og det lukter sterilt!

- Det er folk i hvite frakker her..., kommer det usikkert fra Ketsjup.

- Og utsikten er ikke spesielt fin, klager Sennep.

Både Ketsjup og Sennep biter seg fort merke i at det er relativt rolig i farmasikantina i forhold til de fleste andre kantiner på campus, hvor man er avhengig av å bruke hørselvern hvis man ønsker å oppnå en rolig stemning rundt seg.

- En liten kantine med lite folk, men de få som er her klarer å lage litt liv. Hvis denne kantine er full trenger man nok hørselvern her også, sier Sennep.

Skuffende matutvalg

Ketsjup er skrubbsulten og vil ha varm mat, men fikk lettere sjokk da den hyggelige betjeningen sa at de ikke serverte varm mat. Man kan heller gå noen meter opp til kantina i MH-bygget, der de serverer forskjellige varmretter. Selve matutvalget i farmasikantina var også skuffende, det begrenser seg til noen standard ost og skinke-baguetter, enkle smørbrød, Mr. Lee nudler og et enkelt utvalg småkaker. Drikkevarene er det større

utvalg av, i alle fall av den kalde sorten.

Ketsjup velger en boks Mr. Lee nudler med chilismak til 16 kroner. Blandet med varmt vann blir dette en liten erstatning til varmmaten. Som tilbehør velger Ketsjup Meierienes appelsinjuice (kr 16,-) og en brownielignende kake fra Tromsø bakeri (kr 20,-) som dessert.

- Haha, kaka di er steinhard, men veldig søtt innpakket! flirer Sennep.

- Den ser kjempegod ut! sier Ketsjup og stirrer spent på kaken som skal inntas etter nudlene. Sennep er i det kresne hjørnet i dag og føler seg ikke spesielt sulten, og velger derfor kun en kopp kakao til 9 kroner.

- Her var det mye skum, sier Sennep og rører i kakaoen.

- Og koppen er bare halvfull, man ser ikke kakaoen.

- Betjeningen her var hyggelig og hjelpsom, selv om man må gjøre alt selv.

De svarer hyggelig på det du lurer på og viser deg hvor du finner ting, sier Ketsjup, og Sennep nikker enig.

Spennende nudler

- Nå er jeg spent! sier Ketsjup og rører rundt i nudlene sine, men det var vanskelig å spise rett fra boksen!

- Var det godt? spør Sennep som

fortsatt slurper i seg kakao.

- Smaker helt vanlige nudler i bunn og grunn, men chilismaken var spennende. Det er godt med litt sterk mat! sier Ketsjup.

- Ja, Mr. Lee svette jo på nuddelboksen... sier Sennep.

- Veldig god juice, det passer bra med en fruktdrikk til de sterke nudlene, så smaksløkene får en spennende variasjon, smatter Ketsjup.

- Jeg begynner å bli mett alt, jeg pleier jo aldri å bli mett av nudler!

- Kanskje de har en hemmelig og spennende ingrediens i? undrer Sennep og studerer nuddelpakken nøye.

- Når nudlene er spist opp er det masse chilivæske igjen som minner om en deilig løksuppe, smatter Ketsjup og tilbyr Sennep å smake, noe Sennep blankt avslår.

- Husk at du har en kake også! En steinhard liten klump med friksjon. Sennep klemmer undrende på kaka til Ketsjup.

Ketsjup går løs på kaka.

- Æsj, det er bare gelé inni den! gisper Ketsjup.

- Det er jo en troikakake! sier Sennep. Ketsjup tar en bit og smaker godt på kaken.

- Den var ikke så ille, men jeg er litt skuffet siden jeg i utgangspunktet

trodde det var en brownie. Kaka er god, men vanskelig å spise! Det blir sjokolade og bringebærsøl over alt!

- Æsj! Smak på kakaoen min nå! grynter Sennep og gir Ketsjup koppen.

Kakaoen har nå utviklet seg til en grøtaktig guffe, noe som igjen utvikler seg til strykkarakter hos Sennep.

Kaffebaraktig

- Det er kaldt her inne! sier Sennep og Ketsjup nikker enig.

- Og det er lytt her, jeg får med meg samtalen til de andre her inne, sier Ketsjup.

- De kunne godt hatt litt bakgrunnsmusikk her inne, så det blir litt bedre stemning. Designen er ganske kaffebaraktig, så det er skuffende at de ikke har en fancy kaffemaskin som kan behandle alle typer smaksløker, sier Sennep. Ketsjup og Sennep bestemmer seg for å avslutte med hver sin kopp kaffe.

- De har vanlig traktekaffe her! jubler Ketsjup.

- Det er fint å se kaffe på en kanne og ikke at den renner ut fra en grå boks, sier Sennep.

- Kaffen smaker godt også, sier Ketsjup.

- I alle fall bedre enn kakaoen! ler Sennep.

TIFF trenger frivillige

Er du filmgal, men blakk som en kirkerotte? Du kan melde deg som frivillige allerede nå.

Den svarte T-skjorta med den hvite skriften TIFF og STAFF på ryggen, vandrer fortsatt stolt rundt i by'n. Og den nye t-skjorta?

Det eneste frivillig koordinator på TIFF, Eivind Bårdsen, vil røpe er at den vil bære den nye logoen og ikke vil være svart.

Mye film, få vakter

Mellom 150 frivillige vil få utlevert denne T-skjorta når de skal kontrollere billetter, passe på at alle seter er tatt på populære forestillinger, er sjåfører, henger opp plakater og svarer på spørsmål på informasjonstelefonen. Et mer effektivt akkrediteringssystem betyr at man ikke behøver å telle akkreditering og derfor har en billettkontrollør og en pakker på hver forestilling.

Det eneste som kreves av deg er at du er over 18 år og kan ta tre vakter à fem timer under festivalen, pluss være tilstede på opplæringen mandag 15. januar.

Nytt akkrediteringssystem

Riktignok var det en del furte frivillige under forrige festival med et dårlig fungerende akkrediteringssystem der man kunne stå lenge i kø og bli nektet adgang fordi frivilligkvoten var fylt opp. Under festivalen denne gangen, får frivillige derimot utlevert et kort med en magnetstripe som man kan hente billetter ut på forhånd.

Og hva får de frivillige ut av det?

– De får være med å arrangere en stor filmfestival. Og man får jo mulighet til å se mye god film for slikk og ingenting, sier Bårdsen.

Så da gjenstår det å se om t-skjortene til TIFF 2005 slår an og fortsatt bæres denne tiden til neste år.

For å melde deg som frivillig, besøk TIFFs hjemmeside: <http://www.tiff.no>

En filmbys ekstreme forvandling

TROMSØ KINO: 17. desember åpner Tromsø Kinos nye lokaler dørene.

Foto ERIK KASPARTU

Tromsøs 60 000 innbyggere deler for tiden 216 kinoseter. Slikt blir det få filmer, knapp tid og mange frustrerte kinogjengere av. Men i desember åpner de nye kinolokalene og ilddåpen står TIFF for i januar.

BENTE JENSEN/CHRISTIAN GREVSTAD

– Vi har en råtten kinosal, og de kan ikke en gang gi oss gleden over å se filmen til halv pris!, klagde N.N i lokalavisen Byrunden i for et par uker siden da Verdensteateret avlyste kinodagen. Men det var vel i grunn det eneste, også, til kinosjef Silje Utkilens store overraskelse.

– Det burde ha vært mer negative reaksjoner, nikker hun.

Filmby med få filmer

For frustrasjonen er stor i en by der 60 000 innbyggere har hatt 216 kinoseter på deling i Verdensteateret helt siden mai i år da dørene på Fokus ble stengt for godt. Å få med seg en film i Tromsø er som å hoppe på et ekspressstog i fart

der du har akkurat en uke på deg å få en film med deg.

– Helt umulig, utrolig vanskelig, utbryter kinosjefen om dagens kinosituasjon. Hun har lidd valgets kvaler med å velge filmene denne kinohøsten, i en skjør balanse mellom hensyn til budsjettet og til smale filmer.

– Særlig går det utover smale filmer som ofte trenger litt tid og folkesnakk på seg før besøkstallet går opp, forteller Utkilen.

– Men folk har vært veldig forståelsesfulle, smiler Utkilen, som har all grunn til å se oppspilt der hun sitter på et rotete kontor med en laptop foran seg. Skjermen viser først en skissene av de seks kinosalene som åpner den 17. desember. Kinosjefen røper med et forventningsfullt smil

at de regner med å vise førpremierer til filmer som egentlig har premiere 2. juledag, for eksempel "Stor ståhei" (begge versjoner), "National Treasure" og "Se meg"

Den største salen har 418 seter med et lerrett som er litt større enn på Fokus, mens en har 222 seter, en annen 102 seter. De tre minste har under 100 seter, hvorav den minste er en luksussal med 43 seter i skinn, med bord og ekstra plass til føttene.

– Selv med en dårlig film, vil du få en bra kinoopplevelse i disse setene, spøker Utkilen.

Da er det ikke så pussig at publikum smører tålmodigheten. Med flere kinosaler, finnes det også flere muligheter.

– Tromsø kino kommer til å satse på en del alternative løsninger. Vi kommer til å ha formiddagsvisninger som vil passe for studenter som ofte har en mer fleksibel timeplan. Og så nattkino, selvsagt, røper Utkilen, og forteller videre om en fancy kaffebar i anlegget samt et utvalg smågodt som er fullt på høyde med smågodtet Fokus kunne tilby i sin tid.

Ilddåpen

Og det som skal sette stemninga for den nye filmbyen er Tromsø internasjonale filmfestival (TIFF).

– TIFF skal bli den nye kinoens ilddåp, sier Hans Augun Parmann, produsent på TIFF mens han gestikulerer store sirkelbevegelser i lufta.

For mange vil deres første møte med den nye filmbyen Tromsø være når teppet går opp på TIFF 18.–23. januar.

Og hvilke utfordringer lurer i horisonten??

Parmann ser ut i luften. Tenkepause.

– Å flytte inn i nye lokaler, TIFF har tross alt vist film i Fokus i 14 år. Ja, også å holde kostnadene nede.

Det skal tross alt litt til å styre trafikken på 41 000 besøkende når arrangørene knapt har satt fot der selv.

I alt blir det ca. 70 flere visninger på TIFF 2005 enn det var i 2004, altså totalt nesten 200 visninger.

Visningene blir fordelt på tre saler i de nye kinolokalene (fire av salene blir slått sammen til to), i tillegg til at det vises filmer på Verdensteateret, Kulturhuset, driv samt noen visninger på sykehuset, på Åsgård og Kulda.

Det at billettsystemet over internett var nede og fortvilte festivalgjester ikke fikk fiksa billetter til forestillinger de gjerne ville se, samt lange og rotete køer med pressefolk og frivillige, kastet noen skygger over forrige festival. Men med et mer effektivt akkrediteringssystem (se undersak) håper den ungen produsenten, som har tatt permisjon fra jusstudiene sine ved Universitetet i Tromsø for å jobbe med TIFF, at TIFF 2005 vil gå knirkefritt. Han lover at denne gangen skal billettsystemet takle den store

etterspørselen fra publikum.

– Det skal ikke bli noe stress å gå på filmfestival denne gangen, forsikrer han.

Filmklubben utenfor

I renovasjonen av Tromsø som filmby, er det bare en aktør i filmmiljøet som foreløpig står utenfor: Tromsø filmklubb. Klubbens visjon om å skape et alternativ filmhus brast i biter da det denne uka ble kjent at Filmklubben ikke kommer til å ta del i driften av Verdensteateret med TIFF slik Filmklubben hadde håpet. Den gamle kinoen eies av Tromsø kino, men skal leies ut til TIFF når Tromsø kino flytter inn i sine nye lokaler.

– Hvis Filmklubben skal ha kveldsvisninger på Verdensteateret så må de være med på å betale det det koster. TIFF må drive kommersielt til vi får offentlig støtte. Vi overtar et hus og en kjempeforpliktelse, det ble veldig klart i uka som har gått, kommenterer festivalsjef Martha Otte.

Som en lite pengesterk klubb, har ikke Filmklubben råd til dette.

Tale Halsør, leder i Filmklubben, har full forståelse for TIFFs økonomisk situasjon.

– Det blir veldig dyrt for TIFF, men jeg håper at vi likevel på en eller annen måte kan ta del i dette prosjektet, for vi synes dette er en kul idé, sier Halsør.

SHAUN OF THE DEAD: Allerede 26. november braker TIFF TAKE OFF løs med nattvisninger av blant annet zombieparodien Shaun of the Dead.

Filmkritikerfestivalen

– Det er viktig at hver festival finner sin egen nisje, sier programkoordinator for TIFF, David Moen. Og TIFF satser på utfordrende film.

CHRISTIAN GREVSTAD

Dette fokuset på alternativ og utfordrende film er noe av grunnen til at festivalen gjerne har blitt kalt 'filmkritikerfestivalen'. Men også fordi Norsk Filmkritikerlag har valgt å legge sine årsmøter til Tromsø under festivalen.

Satser på smalt

– Dette fokuset på utfordrende film, fortsetter David Moen, innebærer at vi gjerne foretrekker en uferdig film med en spennende form, fremfor en mer helhetlig film med en mer tradisjonell form.

Men selv om TIFF satser smalt, så kan festivalen likevel skilte med landets høyeste publikumstall. Dette er ganske bemerkelsesverdig. Den nest største festivalen i Norge, Bergen Internasjonale (BIFF), satser for eksempel på et stort program med førpremierer, for å lokke publikum. BIFF er forøvrig store på dokumentar og musikkvideo, mens TIFF satser på film fra nordområdene for å krydre festivalprogrammet. Foruten de ca. 60 spillefilmene hentet fra filmfestivaler over hele verden, vises det kortfilm (fiksjon og

dokumentar) fra Canada, Russland og Norden i Film-fra-Nord programmet.

Høydepunktene

Et av høydepunktene festivalsjef Martha Otte håper å presentere i år er verdenspremiere på Wong Kar-Wais nyeste bearbeidelse av 2046. Filmen er en oppfølger til den briljante *In the Mood for Love* fra 2000. Det sies at Kar-Wai spilte filmen inn to ganger de siste årene, og denne siste utgaven er en bearbeidet versjon av filmen som hadde premiere i Cannes i år.

Et av fokusene for årets festival er ny, svensk film. Blant høydepunktene finner vi en dokumentar om en kvinnelig verdensmester i håndbak, *Armebryterskan fra Ensamheten*.

Otte lover også at det er gode muligheter for visning av den mye omtalte Cannes-vinneren *Old Boy* (Regi: Chan wook-Park). En annen Sør-Koreanske regissør, Kim Ki-duk, kan bli å se på TIFF med *Vår, Sommer, Høst, Vinter... og Vår*, men de mest utålmodige slipper å vente så lenge. Allerede 26. november braker TIFF TAKE OFF løs med nattvisninger av denne filmen samt zombieparodien *Shaun of the Dead*.

KINOSJEF: – Selv med en dårlig film, vil du få en bra kinoopplevelse i disse setene, spøker Silje Utkilen.

På hengende håret

Kan du matche tekst med bilde? Vi spurte fire på campus om hvor lang tid de brukte på håret i morges og når sist de var hos frisøren.

1. Thomas Seivaag Danielsen, 21

2. Karla Paz Hernández, 24

3. Odd-Terje G. Elde, 26

4. Mari Svensen Varegg, 20

A

– Jeg så meg ikke i speilet engang.
– Det er vel et år siden.

B

– I dag brukte jeg 1 minutt, for jeg hadde vasket det, og da behøver jeg ikke gre meg.
– I august klippte jeg meg litt.

C

– 2 sekunder.
– Jeg var hos frisøren for en uke siden. Da hadde jeg ikke klippet meg på fire måneder.

D

– Ca. 30 sekunder
– Jeg klippte meg selv for ikke så lenge siden.

Tekst og foto ANDREAS MYRVOLD/BENTE JENSEN

Hår-år show

– Alle vil ha langt hår med striper, klager frisører i Tromsø. Lar du deg inspirere av Puls' hårshow denne måneden er det asymmetrisk og tupert hår for jentene og en edgy hockeysveis for gutta, som gjelder.

LENE HEITMANN RASCH

Hvor mye sier håret om folk?

– Hår sier alt, påstår frisør Kristin Jakobsen, den ene eieren av Puls Hår & Sminke.

– Håret er en del av din personlighet. Du bærer det med deg, og det er noe av det første man ser på når man danner seg et førsteinntrykk av deg.

Og hun burde vite hva hun snakker om.

Circa 160 mennesker hadde tatt veien til Rådstua denne kvelden 5. november, til det første hårshowet arrangert av Puls. Dette skal ifølge Jakobsen bli en årlig foreteelse i Tromsø. I løpet av den siste uka før showet klippet og farget hun og medeieren Linda Mathiesen, 24 hårmodeller, som fikk vise seg frem på scenen. Hele dagen ble brukt til sminking, styling og oppsett av hår, for å få den siste perfekte finishen. Klærne som modellene brukte, kom fra Nina Erdals nyåpnede

bruktbutikk.

Vil skape trender

– Vi ville lage et show fordi det er veldig tamt på hårfronten her i byen, sier Jakobsen.

Det er ingen andre frisørsalonger i Tromsø som har regelmessige show. Hun og Mathiesen har begge tidligere jobbet på Klipperiet, og var med på å arrangere et show til deres 20års-jubileum i fjor. Til sammen har jentene 15 års frisørerfaring bak seg. Etter at de åpnet salongen Puls Hår & Sminke i mai i år, har de forsøkt å få Tromsøfolk til å gå nye veier når det gjelder hårmoter. Folk flest er ikke spesielt flinke til å følge opp motene, og det er ikke så mange som vil ha frisyre som skiller seg ut. Slik kan man miste sitt rykte som Nordens Paris.

– Tromsø ønsker å være en moteby, men alle vil ha langt hår med striper, mener Jakobsen. Folk er enda litt redde for å prøve nye ting, og synes fortsatt det er tryggest å se

ut som alle andre.

Det var likevel ikke vanskelig å få modeller til å stille opp til dette showet. Frisørene fant frem til dem gjennom å sette opp plakater. De fikk god respons, og mange nysgjerrige henvendelser. Deretter ble det holdt audition, og damene måtte takke nei til flere interesserte. Halvparten av modellene på showet var gutter. Dette har frisørene vært bevisste på i utvelgelsen. De ønsket å vise bredden i motene, og mener at guttene har kommet mer på banen de siste årene.

– Nå er motene mer unisex. Gutter har blitt mer forfengelig, og har lov å være jålete. Det synes vi er absolutt bra, forteller Jakobsen.

Inspirasjon fra London og musikk

Selv har hårkunstnerne hentet inspirasjon fra motehovedstaden London. Der har de vært på kurs med Vidal Sassoon, som de synes gjør spesielle ting. Men de henter også impulser fra andre, og mikser det hele sammen til noe eget.

Men hvordan kan folk flest vite hva som er på mote til enhver tid? Ifølge Kristin Jakobsen bør de stole på frisører som er interessert i moter. De vil sørge for å holde seg oppdatert på hva som er i vinden akkurat da. Ellers kan man få oversikt over trendene selv ved å titte på blant annet moteblader, internett og MTV.

– Musikk er i aller høyeste grad med på å bestemme motene for tiden, mener Jakobsen, se til hip-hop og rock'n'roll, så skjønner du hva som er trenden akkurat nå.

Hårmotene fremover

Og hva skal man så satse på i tiden fremover når det gjelder frisyre?

Av vårens moter mener Jakobsen

Bølger i vinden

Skrekklagen satte Utopias utsendte seg ned i stolen og la sin hårete skjebne i frisørens hender.

AGNIESZKA BRZYCKA

Venter du fortsatt på den telefonen fra Ekstrem Forvandling? Du behøver ikke å tvinne tommeltotter mens du venter. Særlig siden frisører står beredt til å ta saksen i egne hender for å gjøre deg til dronningen eller kongen av hva

som er hipt og trendy.

En tirsdag i november bestemte jeg meg for å sjekke ut hvor gode frisørene egentlig er.

Tid: 17.00

Sted: Puls hår og sminke

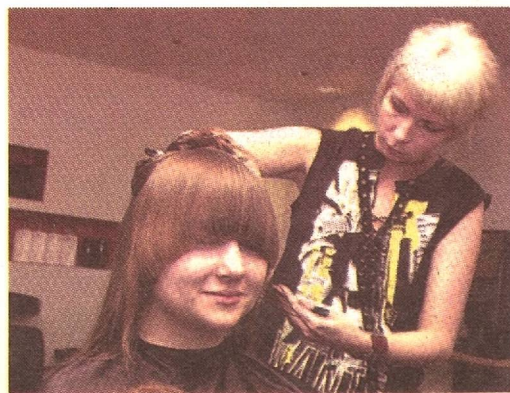
Jeg kommer litt tidligere får å titte litt rundt og forberede meg mentalt på det som skal skje. Stedet ser definitivt pålitelig ut – minimalistisk design og mye plass gjør meg positiv innstilt til stedet; sammenfallende smak gir grobunn for god kjemi mellom frisør og kunde.

– Bølger er i vinden for tiden! Vi går

for bølgete og fluffy bak og en lang, oval lugg foran for å gi øynene mer form og markere dem litt mer, sier Kristin Jakobsen, som nå var ansvarlig for mitt nye, moteslave-image. Og mens håret mitt begynner å dekke gulvet, blir noen av mine stereotyper konfrontert med moteindustriens virkelighet.

Tromsø, Nordens Paris. Man skulle tro at unge mennesker banket ned frisørsalongenes dører dagen lang, tryglende om litt ekstravaganza og original stil.

– Tromsø er en konservativ by.

at vi for jentene vil få se mye bevegelse i håret. Man skal ikke lenger bruke slettetang, men heller se ut som om man kommer rett fra stranda med saltvann i håret. Og gjerne langt, oppklipt hår, siden det gir en naturlig bevegelse i håret. Ellers er asymmetrisk klipp det aller hotteste. Man kan også satse på krøller, eller stort, tupert hår. Når det gjelder farger er alle blonde sjatteringer in, både varme og kalde blond-farger. Hvis man skal pynte seg til for eksempel et julebord, bør man tupere håret så kraftig at det vises at det er tupert, og sette det opp.

For guttene bør håret helst også være langt. Nå er det dessuten igjen in med den gamle 50-tallsleiken, med den variasjonen at håret bør ha lengde i stedet for å være kort på sidene. Gutta kan også med hell satse på en enda mer edgy hockeysveis enn før. Eller de kan ha en kjempkort frisyre, med lang lugg.

Kristin Jakobsen har ingen problemer med å komme med eksempler på folk hun synes har vært heldige med frisyren. Hun ramser opp i fleng: Mariann Thomassen (Surferosa), Gwen Stefani (No Doubt), og litt mer nølende Bertine Zetlitz.

-Hun er kanskje litt kjedelig på håret akkurat nå, men hun pleier å være kjempetrendy.

Av gutter nevner hun Nicholas Carlie fra VG-lista Topp 20 på NRK.

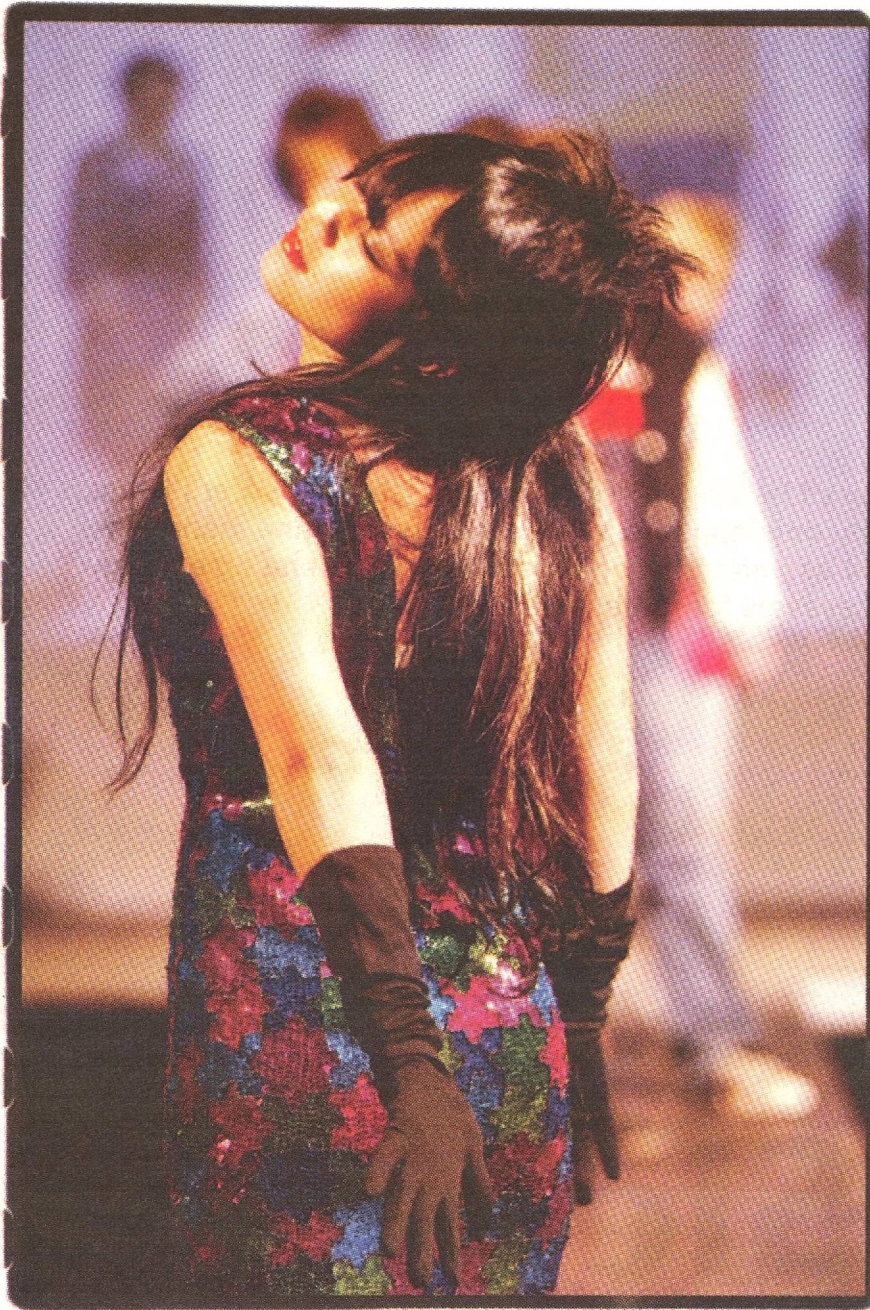
Og for de som nå bekymrer seg for å treffe på den motebevisste Kristin Jakobsen: Hun ser vanligvis ikke så nøye på håret til folk når hun ikke er på jobb. Fritid er fritid, mener hun.

-Men hvis noen er helt for jævlig på håret, legger man selvfølgelig merke til det, avslutter Jakobsen.

Spesielt er jenter veldig sensitive med håret sitt, sier Kristin, de kommer vanligvis med en klar ide om hvordan de vil ha det og er lite villige til å prøve ut nye ting. Gutter er definitivt mer åpne for eksperimentering.

-Gjør hva du vil med meg! svarer jeg heroisk i et desperat forsøk på å forsvare Tromsøs jenter.

Når jeg ser resultatet, skjønner jeg det var det beste jeg kunne ha sagt.

HÅRSHOW: Puls vil inspirere tromsøværingene til å tørre litt mer i hårmoteveien. Foto YNGVE OLSEN SÆBBE

Hårreisende priser?

Frisører kan fort gjøre et innhugg i studentlånet, men noen salonger har lærlinger som klipper deg billigere. Her er en prisoversikt i Tromsø sentrum.

De hotteste:
Klipperiet, Grønnegt. 118
 Dameklipp: Kr 410-570
 Herreklipp: Kr 310-370
 Farging: Kr 510-720
 Lærling 2. år: Klipp 410, farge kr 510

Puls Hår & Sminke, Storgt. 39
 Dameklipp: 450-550
 Herreklipp: Kr 300-320
 Farging: Kr 550-650
 Lærling 2. år: Klipp kr 350, farge kr 450

Benoni & Rosa, Strandtorget 1
 Dameklipp: 460-530
 Herreklipp: 370-400
 Farging: Fra kr 460
 Lærling 1. år: Klipp kr 270, farge kr 270
 Lærling 2. år: Klipp kr 330, farge kr 330

Andre:
 Hos følgende frisørsalonger i sentrum, ligger dameklipp på rundt 400 kr, en herreklipp mellom 200-300 kr og farge rundt 500-lappen.

Nikita, Storgt. 58
Centimeter frisør, Storgt. 34
Hans & Hennes, Fr. Langesgt. 24
Hårsveis'n, Storgt. 84

Cam Frisørsalong, Sjøgt. 33
Salong 28, Storgt. 28

Centimeter frisør, Nikita, og Hans og Hennes har alle lærlinger som klipper og farger for rundt halve prisen.

RESULTATET: Frisør Kristin Jakobsen har produsert en ny og fresh Agnieszka.

JAN ERIK KRISTIANSEN

Hockey på hjernen

Håret har alltid hatt stor betydning for oss mennesker i definisjonen av vår skjønnhet. Hvordan håret bør se ut er avhengig av den tidsepoken man lever i. En tydelig, rød tråd for utviklingen av kunststiler, trender og tankemønstre i historiens løp er helt klart motreaksjoner. Dette gjelder også i høyeste grad for det som preger våre isser, håret. En av de mest elskede og samtidig forhatte hårstilene vi kjenner til er uten tvil hockeysveisen.

På 80-tallet kom hockeysveisen som motreaksjon på 60-70 tallets hårstil, som var preget av lang, fet og løssluppen hårføring. Et direkte steg fra langt til kort hår ble likevel litt drøyt, så et kompromiss måtte til. Håret ble dermed organisert slik at all lengden på håret ble samlet bak i nakken. Slik kunne man ha både langt og kort hår på en gang! De første som så nytteverdien i dette var ishockeyspillere, som syntes det var vannvittig praktisk med en sveis som fikk plass under den trange hjelmen på hodet. Det hadde de savnet. Og derav oppstod begrepet hockeysveis.

Siden har hockeysveisene delt seg inn i mange ulike stiler og variasjoner. Den største utbredelsen av hockeysveiser finner vi i dag i Øst-Europeiske strøk, og da helst i Tyskland og Tsjekkia, men opprinnelig var det U.S.A, Sverige og Russland som først innførte den populære frisyren. I Norge strutset alle tenåringer på 80-tallet, som hadde et frugg av respekt for seg selv, rundt med hockeysveis, og det var stor forskjell, mellom gutter og jenter, på hvordan den skulle ligge. Guttene skulle i begynnelsen ha en god sleik på toppen og på sidene, slik at det så ut som at alt håret falt naturlig ned i en sprek stuss bak i nakken, mens jentene skulle ha volum (helst permanent) over hele hodet. Dette var ekstra vanskelig, i og med at balansen mellom kort hår på toppen og langt hår i nakken ble en enorm utfordring. Å lage en hockeysveis var en egen kunst, i hvert fall hvis du hadde en intensjon om å oppnå et snev av respekt for den. En hockeysveis fortalte noe om din person, holdninger og status.

Da 80-tallet gikk mot slutten, jevnet stilen på gutter og jenter seg mere ut, og til slutt ble de blandet om hverandre. Men som med all kunst og stiler i historien skulle også hockeysveisen møte sin skjebne. Det er ingen sikre kilder som sier nøyaktig når hockeysveisen møtte sitt forfall, men utpå begynnelsen av 90-tallet oppstod en bølge av ungdommer som, nesten ut av det blå, skulle klippe seg korte, og slik møtte hockeysveisen sakte, men sikkert møte sin undergang. Det er dessverre svært vanskelig å oppnå noe særlig kreditt for en hockeysveis i disse dager, om den er aldri så praktfull. Eller er det egentlig det? Spesielt utsatte grupper for hockeysveis: ishockeyspillere, motorsykkelførere, taxisjåfører og folk med lommekniv.

FRITHJOF EIDE FJELDSTAD

musikkomentaren

Moter forgår,
stil forestår

På jakt etter nostalgi skuet jeg over min platesamling for et par dager siden. Jeg håpet å finne noe tåredryppende lyttemateriale, og var nysgjerrig på hva som kunne skjule seg i den glamorøse hylla. Og vet du hva som gjemte seg mellom Pixies, Tom Waits, Foo Fighters, Motorpsycho og en haug med andre plater jeg har kjøpt i løpet av de siste fem-seks åra? Vet du hva som stod der og glimret mellom alle de nyinnkjøpte musikkdokumentene? Hør! Der stod mine musikalske fortidsminner og kastet meg tilbake til den gangen da alt startet. Jeg kunne nesten føle "Smells like Teen Spirit"-riffet med alle sanser, i det jeg skjov den gylne milepælen i min musikkhistorie inn i cd-spillere. Siden fulgte *OK Computer*, *Automatic for The People*, *Ten*, *Stoosh*, *Jagged Little Pill*, *Mellon Collie and the Infinite Sadness* og for ikke å snakke om *Jousha Tree*.

Hva er felles for disse albumene? Jo, dette er plater de fleste av oss har hjemme og forgudet i sine pubertale ungdomsår. Å finne en som ikke hadde minst en eller to av de overnevnte platene i hylla på rommet, var like sannsynlig som å finne den etterspurte nåla i høystakken. Men plutselig var det over. Musikken ungdommer allå 80-84 utgaven hadde lovet seg selv dyrt og hellig å tilbe og fremdyrke resten av livet havnet, hos de fleste, i fortidens roteskuff. Nå står den bare igjen som et vitne på at en gang var vi unge og tas frem kun i, som for meg, nostalgis tegn.

Men da, med ett, sitter jeg atter på gutterommet med trommestikker og krakker og øver inn Dave Grohls inngangsbreak til "Smells like Teen Spirit", eller kanskje klimprer jeg på fingerspillet til "Pickin' on me" og synes at flageolettene på den låta er det kuleste jeg noen gang har hørt. Det slår meg også at banda vi forgudet, og som for mange fremdeles står som uutslettelige ikoner, var band fra vår egen tid og historie. Vi visste hva det dreide seg om. Vel, nesten... Men så, en gang mellom -99 og 01, braste 60/70-tallet inn på rommene våre, og det med voldsom kraft. Hyllene ble okkupert av Zeppelin, Stones, The Doors, The Clash, Iggy Pop og visesangere. J. Mitchell, Cohen, J. Baez og Dylan.

Naturligvis blir hørbar musikk produsert i dag og. Det sluttet ikke på noen måte sånn sett. God musikk er god musikk, men er det alt? Denne oppførselen opptrer i all kunst; hvorfor vender alle store kunststiler tilbake mange år etter sin "død"? Om femten-tyve år sitter kanskje min lille junior eller datter og synger med til "Paranoid Android" med naturlig innlevelse, og det er faktisk godt å tenke på. Som far, så sønn (eller datter)!

FRITHJOF EIDE FJELDSTAD

INTENSITET: Diamond gjorde jobben sin og sjarmerte publikum i senk.

Foto ANDREAS MYRVO

Sleppfest

Første helg i november slapp tre tromsøband hver sin EP. Det ble feiret på driv.

GLENN FAGERVIK

Tromsøbandene Demonas, Diamond og Just Did Doris er i lesende stund på en liten, men viktig norgesturne for å promotere seg selv og sine rykende selvutgitte ferske EPer og for å sette Tromsø på rockekartet. Kompetansesenteret for rock i Nord-Norge har sendt dem ut for å fortelle at Tromsø dreier seg om andre ting enn fotball, OL-håp og elektronika.

6. november feiret de seg selv, med ballonger og annen pynt, og det skulle vise seg at det var det god grunn til.

Rødhetten og Ulven

Alle band har produsert hver sin video, som er myntet på tv-programmer som Svisj, og det var med stolthet de hadde premiere på disse, som en oppvarming til konserten. Spesielt er *Shadow* av Demonas svært morsom med sitt *Rødhetten og Ulven*-plot.

Demonas var første band ut, og deres melankolske og svært neddempete countryrock, var som vanlig balsam for ørene. Stemningen var ikke helt der, fordi det som ofte er på driv, er at på rolige konserter velger mange å prate istedetfor å lytte. Synd, for da gikk man glipp av en flott konsert.

Diamond fikk med seg publikum fra første låt og de oste av selvtillit og spilleglede fra første stund, noe sceneopptreden til samtlige indikerte. Tett og samspilt og deres form for poprock blir stadig tøffere. Personlig synes jeg spesielt *Dead Rose* minner om Rush anno 1982. Og det beste med det er at ingen i Diamond har noe forhold til den canadiske trio.

Vellyd

Just Did Doris slet med noen tekniske problemer på scenen, men det var ikke noe som preget lydopplevelsen ut i salen. For det skal sies at få lydfolk kjenner lokalet så godt som Eivind Steinholm. Mannen koste seg bak miksebordet og kvitterte med det beste undertegnede har hørt av lyd på driv. Just Did Doris imponerte med et show som var aldeles fabelaktig. Mye Kyussinspirasjon uten det blir kopiering og spacerockelementer som trekker opp i de høyere sfærer, blandet med mer popbaserte melodier gjør at de har funnet et eget uttrykk og må sies å være et av landets mest spennende band. Og på avslutningsnummeret *Suspicious Minds* kom de andre band på scenen og gjorde en verdig avslutning på konserten.

Både t-skjorter og EPer føk unna og festen må betegnes som vellykket.

EPene

Demonas: *Shadow*

Seks låter som er innspilt i Lille Kulturhus og produsert av gitarist

og medvokalist Yngvar Mehus. En svært fin og vakker debutplate som tilgjengeliggjør country for et mer rockbasert publikum. Men den skiller seg ikke spesielt ut fra liveuttrykket, og gir et representativt bilde på hvordan de låter live. Høydepunkt: *Rain*

Diamond: *Shining Through*
Spilt inn live på driv uten man kan regne det for å være en live-EP. Derfor trækker det like bra som det gjør på konsert. Plata er fengende og vokser mye. De har ofte blitt sammenlignet med Briskeby, men både i låtkvalitet, musikalske ferdigheter og aggressivitet er de mye bedre. Høydepunkt: *Summer Sinner* og *Noise*. Sistnevnte minner meg mye om Rush, denne gangen på nittitallet.

Just Did Doris: *Cactus and Thong EP*

Tittelen og coveret oser av stonerrock og californisk ørken, men skinnen kan bedra. Selvfølgelig er det elementer av det her, men det rommer så mye mer. EPen markerer jo et lite stilskifte, og er mer representativ for hvordan de låt tidligere. Men plata holder mål massevis. Likevel synes jeg at *Love Me, Celeste* ikke har fått den tyngden den fortjener og ikke er i nærheten av å låte like bra som den gjør på scene. Men de tar tar det igjen på de andre låtene. Høydepunkt: *Black Horses*

Alle platene inneholder musikkvideo og annet bonusmateriale.

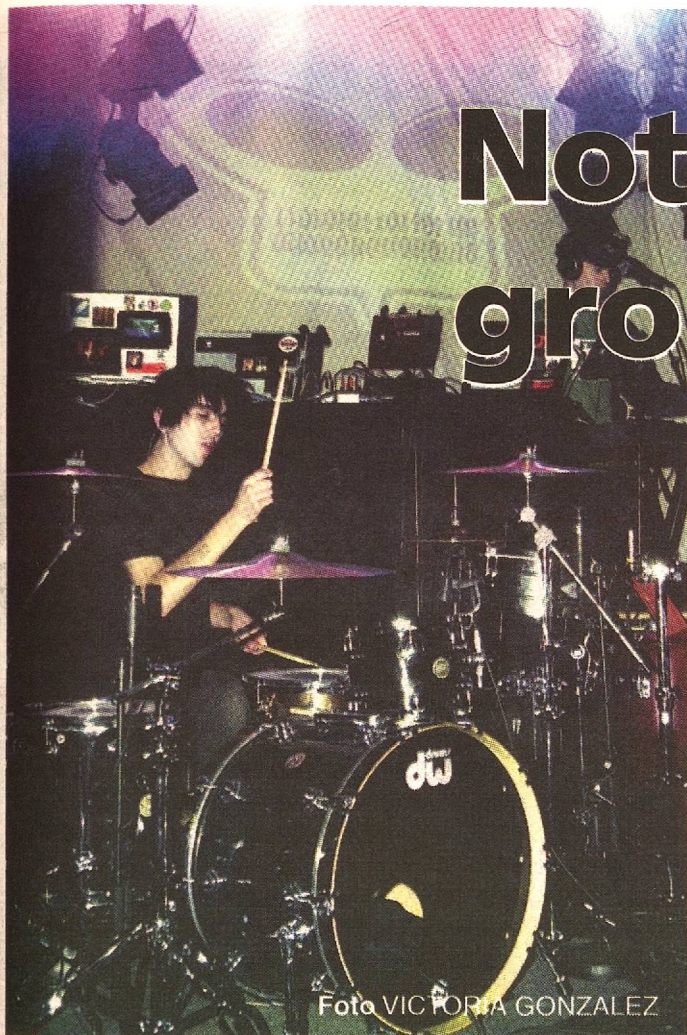

Foto VICTORIA GONZALEZ

DRIV: Ugress - not so groovy after all.

Ugress
driv, friday 12th

4

concert Ugress has become one of Norwegian elektronica's icons, and uses one of my favorite adjectives – groovy and funky – to describe their music. Fun guaranteed? Concert began exactly at midnight (if it was planned or

Helt kokt

Are og Odin
Bæ to da bone
EMI

2

plate Den begynner veldig tullete, som en radiosending; setningen "Sau is the new cow" innledes til noe som ligner mer på et album.

'Blid', 'Lys og varme' og 'Klapp klapp' er nok de beste låtene på cd'en, men det finnes andre godbiter også.

Dette er ikke en plate jeg ville prioritert framfor for eksempel en av Gotan Project sine eller kjøpt for egne penger, men den er artig å høre på. 'Individrap' er en mer behagelig sang, mest på grunn av melodien, ikke teksten. De avslutter med den klassiske 'hemmelig spor'-teknikken, men på en noe annerledes måte enn vi er vant med. Mye blandet innhold, virker som de har fylt cd'en bare for å fylle opp. Heller ikke er det lett å skjønne hvem som er målgruppa, og albumet virker derfor rotete. Meninga er vel heller ikke å være seriøs, så en tulleplate har de helt og fullt klart å fremstille, ved hjelp av EMI Music Norway.

For de som liker Are og Odins radioshow, er dette et must og er en plate som passer inn i en samling med andre sinnsykt godt gjennomførte plater.

Et godt tromsøuttrykk, som du selv kan tolke, oppsummerer plata: helt kokt!

Poesi fra gata

Manic Street Preachers
Lifeblood
Sony Music UK

3

plate Manic Street Preachers, har latt sin syvende plate Lifeblood få se dagens lys. Og det er nok en gang dokumentert at det politiske engasjementet i gruppa gjennomsyrrer livene deres. Denne gangen har de kontroversielle forkynnerne av den sørgmodige politikken budskap, rettet spotten mot de forente amerikanske stater. Og i disse dager, da etterdønningene av det amerikanske presidentvalget har nådd sitt klimaks, så kunne ikke denne plata vært sluppet på et gunstigere tidspunkt. Produktet er spekket med meninger, kreativitet og oppfordring. De viser avsky for stormaktens nikkedokker og kritiserer alle ikke-sosialistiske holdninger.

Det som dessverre trekker denne skivas kvalitet ned en liten kløft er at det lyriske kjøttet er av så gjev og massiv tyngde at det rent musikalske skjelettet til tider kollapser sammen, noe som svekker helhetsinntrykket av plata. Musikken er et skarpt og kraftig redskap til å markere sine standpunkt, men denne gangen har ikke pragmatikerne fra Wales kvasset redskapen godt nok. Dette bidrar til at virkningen av ordene har uteblitt en smule. Dette er en hyllest til Anti-Amerikansk politikk; all repsekt for det, men den er strengt tatt ikke noe musikalsk mirakel!

FRITHJOF EIDE FJELDSTAD

the result of very low participation of audience – we'll never know) as three members of the band appeared first to play only instrumental. Gisle Martens Meyer, with his three laptops, mixer and keyboard definitely made an impressive score, just as Czhewr Affen (no, not because of his name!) impressively played his bass, sometimes forced with simple, double drum. After Therese Vadem entered the stage, the atmosphere became more enthusiastic thanks to her charisma and professional performance colored by her unusual shade of voice. Together with animations in the background taken from Japanese cartoons, the first 40 minutes of the concert were interesting and fun. After the vocalist left the stage, it became a bit monotonous, tiring and the attitude of audience definitely did not require multiple encores.

AGNIESZKA BRZYCKA

Rock!

Thee Mono Sapiens
Two headed hammer
Feedback Underground

5

EP De By:arm-uttatte garasjerockheltene Thee Mono Sapiens fra Kvaløysletta er det bandet som har holdt flest konserter på Blå Rock Café i Tromsø. For å få seg et større navn utenbys har de gitt ut en EP som absolutt bør legges merke til.

De har stadig vist seg som et glimrende liveband, og overgangen til studio har de fikset glimrende. Anders Henningsen fra Retardos har produsert og han sannelig har fått frem det meste av energien de gir på scenen. De kan vel sees på som et nord-norsk the Hives, men jeg påstår at de har bedre låter og låter tettere og tøffere live enn det jeg har hørt av svenskene. Det samme synes jeg om EPen. Det er fengende, korte låter uten en eneste overflødig akkord. Enkelt og rett fram. Og veldig tøft. Det eneste jeg ville forandret på var å putte platas, etter min mening desidert beste låter, Hardly Evolved og tittellåta som kutt to og tre, men å ha de til slutt der de er nå gjør vel avslutningen enda sterkere. Kjøp!

GLENN FAGERVIK

musikkspørsmålet

Hvilken kjøpesenteraktuell artist burde arresteres for uanstendig forkvakling av hvilken julesang i samarbeid med hvilken annen artist midt på vinteren? De som har hørt det vokalmisbruksforherliggende verket kan vel være enige om at fortolkningen kom som julekveldsvisa på jordmora.

Send svar, navn og adresse via SMS til 41 12 66 88. Riktig svar i forrige utgave: "Sjå attende, Gåte". Vinner er Vidar Fett, som vil motta Utropias forundringspakke fordi han hadde et nesten rett svar.

ansatte snurrer skiver

Utropia ba Bente Træen, professor i psykologi, å liste opp de ti beste låtene i platesamlinga si. Hun nølte litt, det kunne jo fort bli pinlig.

– Jeg tenker alltid at et gløtt inn i mine arkiver kan fort bli en pinlig affære. Ironi er ikke min sterkeste side. Jeg har problemer med å forstå forskjellen på ironi og straight prat. På et nachspiel blant kultureliten på Oslos vestkant kom jeg til å uttale så alle hørte det: "Jeg liker også Bruce Springsteen". Det ble helt stille og for første gang så alle som var der bare på meg. Ingen faller åpnet seg og verten sa med stødig blikkontakt "Nå vet ikke jeg hva du skjønner av musikk og sånn!". Vel, vel. Det er ikke så nøye lenger.

- Lars Bremnes (Soløye) - *Å kunne æ skrive*
– Vanvittig vakker kjærlighetssang. Jeg blir beveget.
- Chrissie Hynde (The Pretenders) – *Thin line between love and hate*
– Så sant, så sant. Tøffeste dame jeg kan tenke meg.
- Radka Toneff & Steve Dobrogosz (Fairytale) – *My funny valentine*.
– Sår og naken tolkning om lengsel.
- Miles Davis – *Time after time*.
– To konserter med Miles har jeg fått med meg. Magisk.
- Dum Dum Boys – *Metallic hvit*.
– Livsglede og danselyst stiger i takt.
- Kent – *Hur jag fick dig att älska mig*.
– Jeg har skrevet en hel bok til CD'n Vapen & Ammunition
- Iggy Pop – *Real wild child*.
– Det var min ungdomstid og mitt opprør.
- U2 – *Still haven't found what I'm looking for*.
– På noen måter er det slik ennå, og det håper jeg det alltid vil gjøre.
- Madonna – *Frozen*.
– En følsom Madonna tar man ikke lett på.
- Buena Vista Social Club – *Chan Chan*.
– Cuba: Sexy musikk fra sexy land.

Dænen gikk meg forbi

Noen vasker kjøleskapet. Andre sorterer CD samlinga etter farge. Utopia derimot dro på danseforestillingen Dær veiene møtes med eksamensspøkelset pustende i nakken.

SIW HILDEBRAND

Så satt jeg der. *Lights go down...it's dark.* I mørten i Lillesalen med hodet alle andre steder enn i Kulturhuset. Ok, jeg innrømmer at det kanskje ikke var det smarteste tiltaket jeg kunne foreta meg kvelden før hjemmeeksamens innlevering. Oppgaven min besto så langt av 20 ord. Inkludert tittel. En danseforestilling, av alle ting. Jaja.

Dans meg vekk

Sammen med Stellaris DansTeater og Tromsø Kulturskole, var det Barents Dansråd som torsdag 11. november satte opp fire danseforestillingene under fellestittelen Dær veiene møtes. Og på scenen danser glitrende mennesker i rosa strømpebukser. Å, hadde jeg bare hatt min egen helt i strømpebukse som kunne redde meg. En tyvenes prins som kunne naske med seg både litt dårlig samvittighet, et par dansenummer, og tatt meg med herfra, til overimorgen-land hvor alt som heter oppgaveinnlevering ikke er mer enn et brukt kaffefilter i

søppelkassa.

Scenen myldrer av mange små dansere. Eller er dette bare en slags selv-fragmentering? Sannelig – dette her er alt jeg ikke vil vite av, bare kaos med en deadline som løper løpsk på scenen.

Kamp mot tiden

Fantastiske danserinner løper rundt med oransje bukser, og som jages rundt av usynlige klokker, en deadline som aldri løper slutt. Greit – jeg har tatt hintet. Den stressende musikken stanser plutselig. En surklende lyd danser fram.

– Kaffe? Her?, er alt som står i hodet på meg.

Har jeg endelig klikket, eller.. vent. Vann. Det er en bekk som sildrer ut i salen...som lugger meg hardt i håret. De virker så frie der de svermer rundt i en liksomverden. Huff, hadde livet bare vært så – å sveve rundt og imitere klokker. Styre tiden, og ikke omvendt.

Plutselig trommer blodet høylydt rundt i kroppen. Styrken alene får meg til å skvette. Kjennes ut som om halspulsåra er på randen av dårlig

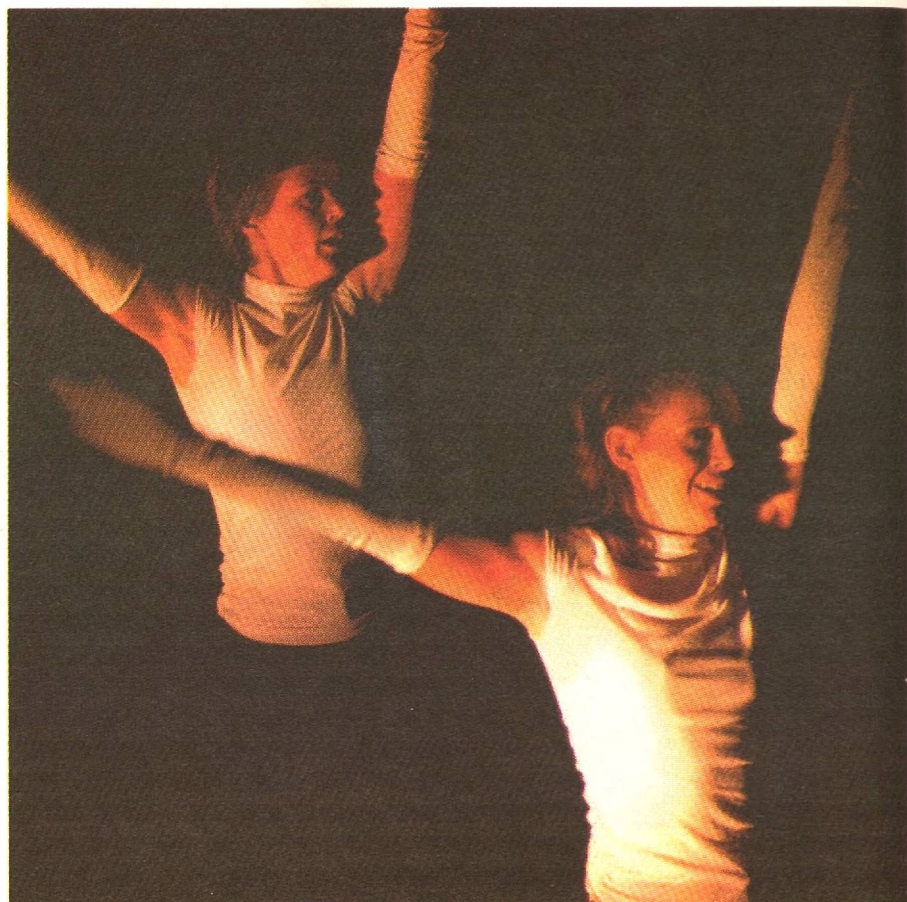

Foto ERIK KASPARTU

samvittighet. Og kaffe. En slags suicidal-straff fra mitt mentale meg for å alltid sadistisk danse på tidsfristens rand, og leke med skjebnen. Men i det

jeg tror den skal eksplodere, fatter jeg at det bare er salen som applauderer.

Vi er ferdig! *Lights og down and all I know* – dette blir en lang natt.

ISU

Culture shocks

The aim of Introduction Week is to insulate international students against culture shocks. It doesn't always work.

MELIKE YAZAROGLU

I come from Istanbul in Turkey. During the Introduction Week that UiTø prepares for the international students, we learned a lot about Norway like its landscape, climate, culture and society. The aim was to acclimatise us, who come from different countries with different cultures and climate, so that we do not experience a huge culture shock. It did not totally work for me, though.

Girls and boys

The first shock I faced was when I discovered that I would be sharing my accommodation with two Norwegian boys. Later I learned that it was quite acceptable for Norwegian girls and boys to share accommodation. This is taboo in Turkey where we have a girls' dormitory and a boys' dormitory that are situated in different places.

As a youth in Turkey, I was taught to address people who are 5 or 10 years older than me by adding sister or brother after their name. If the

person is more than 10 years older, then uncle or aunt must be added after their name. However, in Norway, I was told to call my lecturers and others older than me on their first names. This took some getting used to!

Friendly strangers

Turkish people are very hospitable and helpful. Before coming to Norway, I had to travel to Ankara by train. During my journey, the train was so crowded that passengers had to sit on their luggage in very narrow corridors. As we approached Ankara, I went out into the corridor and met an Anatolian woman who was sitting on her luggage. When she saw me standing, she moved to share her luggage seat with me even though it was so small. This is a special memory I cherish from my home country. I have not yet experienced such friendliness from strangers in Tromsø.

The prices of food were another shock for me. In Turkey a bread cost 1,5 NOK, in Norway I pay around 15 – 20 NOK.

In conclusion I'd like to say that after 4 months in Norway I am feeling more settled and comfortable. I have met friendly Norwegians, living with boys is not so bad and calling those older than me by their first names is not disrespectful. Finally, no matter the cost, the chocolate here is delicious!

Kraft STUDENTIDRETTSHALEN

TIMEPLAN SOM GJELDER FRA 11. OKTOBER - 5. DESEMBER 2004

AEROBIC

Tid	10-22 Mandag	7-22 Tirsdag	10-22 Onsdag	8-22 Torsdag	10-20 Fredag	12-18 Søndag
14.00						Power yoga Maria/Lena (1,5 t)
14.15		Step/styrke Sigrid (1t 15 min)				
16.00	Step/ Styrke Anne Mari	Aerobox Tina	Aerobic/styrke Veronika	Power yoga Lena (1,5 t)	Aerobox Sigrid	Kondisstep AK/AL
17.00	Danceaerobic Ann Kristin	Mage/rygg Full kraft! Mari (1t 15 min)	Step 2 AK/S	Kraft kombi Ann Lisbeth (1,5 t)	Pump Yonas	
17.30			Kondisjon Lene			
18.00	Pump Lena					
19.00	Power yoga Maria (1t 15 min)					

Instruktør: Mage/Rygg: Tina
AK: Ann Kristin S: Sigrid AL: Ann Lisbeth

SPINNING

Tid	10-22 Mandag	7-22 Tirsdag	10-22 Onsdag	8-22 Torsdag	10-20 Fredag	12-18 Søndag
09.30		Mars/spinn Ann Eva OBS! Ny tid				
13.00			Spinning 2 Siren			
16.00	Spinning 2 Antigone	Spinning 1 Guro			Spinning 1 Bengt-Ove	Langspinn Guro / Siren
17.00	Spinning 1 Siv	Lundspinn Bengt-Ove	Spinning 1 Frank	Spinning 2 Guro	Spinning 2 Fullering	
18.00	Spinning 2 Mari		Spinning 2 Mari			
19.00	Spinning 1 Siv	Spinning 2 Cecilie				
20.00						

NB! Påmeldingslistene til de ulike timene legges ut to dager før timen starter!

Kongen av Frankrike er skallet

forelesning Klokka ti om morgenen på torsdager skal man læres til å tenke logisk. Eller trenes, som man også kan si. Treneren heter Jan Harald Alnes og må kunne karakteriseres som meget dyktig. En fusjon av Drillo og Eggen; Nils Arnes glødende engasjement og Drillos skarphet og oversiktsblikk. En killerkombinasjon befolkningen anser som bra. Denne torsdag 11. november skulle det handle om logiske dilemma, Bertrand Russell vs. Gottlob Frege. Tårnrommet i Breiviklia var fylt av gjennomsnittsmengden på rundt ti studenter. Den ene mer logisk anlagt enn den andre. Etter en serie harde kamper mot predikatslogikken var det denne gang duket for en mer tilskuerpreget rolle, til kampen mellom Russell og Frege. Er setningen "Kongen av Frankrike er skallet" sann eller usann innenfor predikatslogikken, eller kan vi ikke uttale oss om sannhetsverdien, siden Frankrike ikke har hatt noen konge siden 1792? Usann sier Russell. Uvisst sier Frege. Hva sier du?

- Føler dere forskjellen her? Spør treneren og får et par nikk fra rundbordet.
- Hva er den vanlige oppfatningen blant logikere i dag? Støtter de Russell eller Frege? Undrer en av de logiske aspirantene rundt det runde bord i toppen av tårnet.

- De fleste moderne logikere støtter Russell, da hans løsning gjør oss i stand til å vurdere sannhetsverdien av alle setninger, men problemet er blant annet at gapet mellom det "folk flest" ville si er logisk og det som

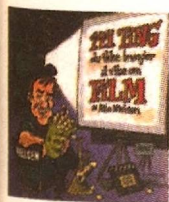
ifølge logikken er logisk blir enda større. (Anmelders merknad: Som om det ikke var stort nok fra før.) Men vi skal holde oss til Frege, siden det er det enkleste. (I orden for meg)

Det ble ikke så mye predikatslogisk parafisering med greske bokstaver og negasjon av konklusjoner denne gang, og Alnes var ikke like briljant som enkelte ganger tidligere. Tavla var ikke like flittig i bruk, men ble erstattet av stadige konkrete referanser til læreboka, som Alnes forøvrig selv har forfattet, og forelesningsdosering i tradisjonell forstand. Finurlige resonnementer som elegant analyseres logisk akkompagnert av Alnes sine glimtvisse utbrudd i Max Mekker-latter over morsomme feil, løsninger eller fenomener, ble det mindre av denne gangen enn vanlig. Men engasjementet og omsorgen for lærlingene er upåklagelig og forelesningens faglige innhold kan hvert fall ikke jeg klage på. Blant forelesningens høydepunkter vil jeg sette vissheten om at Alnes liker det han driver med. Det skinner tydelig gjennom, når han stiller sine spørsmål, drar oss med inn i analyser av tilsynelatende umulige resonnementer, retter sine egne feil på tavla og berømmer det kloke hodet blant oss som oppdaga feilen.

Lyst til å anmelde neste forelesning? Teksten skal være ca 2000 tegn, inkl. mellomrom og anmelderen er anonym. Send en mail til kultur@utopia.no eller ring oss på 776 45 90 00.

Snurr film

Atle Nielsen
144 Ting du ikke trenger å vite om film
Schibsted Forlagene AS, Oslo 2004

bok Er du av typen som husker hva du hadde på deg forrige forelesning, men ikke hva som ble forelest? Husker du hvilket år favorittlaget ditt vant cupen, men ikke når din egen mor har

bursdag? Er du glad i unødvendig informasjon? Liker du i tillegg film?

Om du noen gang lurt på hva Tom Cruise egentlig heter, eller hvorfor haien i Haisommer kalles Bruce, er dette boka for deg. Her får du 95 sider med ting du ikke trenger å vite, men som ikke er noe mindre interessant av den grunn. Nielsen informerer oss med en humoristisk vri om hva som foregikk under innspillingen av filmer som Apocalypse Nå!, setter en pekefinger på iøyenfallende feil begått under diverse innspillinger og kommer med litt mer useriøse opplysninger slik som at vortesvinet Pumbaa i Lavenes konge er den første Disney- figuren som promper. Boka er spekket med Frode Øverlis herlige illustrasjoner. Den er en fryd for øyet og en godsak for de som leter etter det lille ekstra for å score under filmquizen på Cirka.

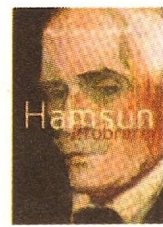
Visste du forresten at Charlie Chaplin deltok en gang i en Charlie Chaplin look-a-like konkurranse? Han kom på tredje plass...

THE END!

THERESE-MERETE LINDSETH

Påkosta biografi

Ingar Sletten Kolloen
Erobreren
Gyldendal Norsk Forlag AS 2004

bok Tidens mest påkosta norske litterære biografi er i mål. Det er på mange måtar eit imponerende verk Ingar Sletten Kolloen har ført i pennen over nesten 1000 sider. Med god hjelp av nesten 20 skarpskodde konsulentar, gjev Kolloen oss balansert innsyn i alt det me treng veta, og alt det me ikkje vil veta om vår store diktarhovding.

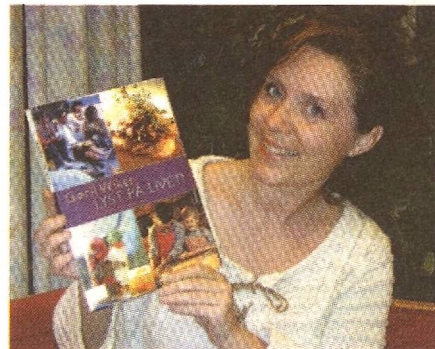
Kolloen har lagt spesiell vekt på å få fram mennesket Knut Hamsun i biografien, det litterære verket er berre gjort kort greie for. I eit slikt perspektiv, vert naturleg nok Hamsun sitt forhold til kona Marie og til nazismen dei to store tyngdepunkta i boka. Ein kan stilla spørsmål ved om dette perspektivet har ført til vel mykje grafsing i Hamsun sitt privatliv? Her får me innsyn i Hamsun sin egoisme og sjalusi, i kapittel etter kapittel kan me følgja hans smålege omgang med familie og vener. Men kvar vert det av diktargeniet oppi all denne grafsinga? Dei store spørsmåla om Hamsun kjem ikkje heilt til sin rett: Korleis kunne ein mann som viste så stor psykologisk innsikt og menneskekjærleik i sine romanar, enda opp som nazist? Og korleis kunne det gå så godt at ein fattig gut frå Hamarøy vart tidens største norske diktar, og seinare så galt at han vart tidens største norske svikar?

Blir me klokare på Hamsun av å lesa Kolloen sin biografi? Svaret må bli tja. Det er liten tvil om at hans store ressurstilgang i kombinasjon med hans store evner som biograf, representerer noko unikt i sekundærlitteraturen som er komen om Hamsun. Trass i dette, må me likevel halda for auget at dei mest interessante spørsmåla om Knut Hamsun framleis står utan fullgodt svar.

Hvorfor betale skjorta når skjulte skatter finnes i bokhyllene på UB? Utopia ber de ansatte finne godbitene.

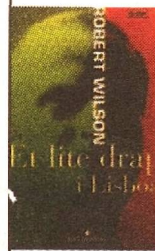

Skattejakten

ANBEFALER: Universitetsbibliotekar Grete Overvåg på RMH.

- UBs avdelinger har sammenlagt et utrolig utvalg av litteratur. RMH biblioteket har for det meste faglitteratur, men noe er allment aktuelt likevel. Vi kan lese om læring, relasjoner, kommunikasjon og er du interessert i jakt, fiske eller hunder er dette biblioteket for deg. I tillegg har vi noe skjønnlitteratur, og kokeboksamlinga vår er verdt et besøk! Jeg har valgt en roman og en fagbok fra HS, og den siste smakebiten er fra RMH.

1. *Et lite drap i Lisboa* av Robert Wilson, Gyldendal, 2003.

Dette er hans første bok på norsk, og han mottok en prestisjefylt britisk pris for denne kriminalromanen. Han bor nå i Lisboa, og det merkes at han kjenner miljøet. Men først og fremst skriver han godt. Det hele starter med

at liket av en ung jente blir funnet på ei strand ved Lisboa. Etterforsker Zé Coelho innser snart at saken har langt større omfang enn først antatt. Vi blir tatt med til revolusjonen i 1974, men snart må vi tilbake til 2. verdenskrig for å se hele bildet. De parallelle historiene står støtt på egne ben, og samtidig klarer forfatteren å la sammenhengen gå opp for oss litt etter litt.

Oppstilling: HS 820 Wil

2. *Kjærlighetens fem språk* av Gary Chapman, Lunde, 1994.

Forfatteren leder ekteskapsseminarer i USA, og han veileder også par. Men jeg opplever at det absolutt kan trekkes paralleller til andre nære relasjoner. Forfatteren hevder at det finnes fem grunnleggende kjærlighetspråk:

"Anerkjennende ord", "Tid for hverandre", "Tjenester", "Gaver" og "Fysisk nærhet". Boka gir en større forståelse av hvor ulikt vi mennesker oppfatter tegn på kjærlighet. Ved å forstå oss selv og andre bedre kan mange misforståelser unngås!

Oppstilling HS: 248 Cha

3. *Lyst på livet!* av Gøril Wiker, Aschehoug, 2001.

Dette er ei herlig bok å bare se i. Årstidene og merkedagene glir forbi mens vi blar. Her er god mat, lure ideer til sosiale settinger og mye livsglede.

Hvis vi ikke får laget all denne maten, kan vi kanskje bli inspirert til å dra ut på tur eller invitere noen venner?

Oppstilling RMH: Kokeboksamling plan 7, hvit tape Wik

- Til neste skattejakt utfordrer jeg Anne Cecilie Nyheim på RMH-biblioteket.